A 1 ... ( ).pdf 1 20/5/2559 18:21:14

คู่มือคำอธิบายประกอบ

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่ อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พฤษภาคม ๒๕๕๙

ภาพถ่ายหน้าปกโดย : unseen Thailand การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

คู่มือคำอธิบายประกอบ

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่ อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙

ภาพถ่ายหน้าปกโดย : phuket & krabi by atta

ภาพถ่ายหน้าปกโดย : www.thailovetrip.com

ภาพถ่ายหน้าปกโดย :
http://www.painaidii.com/wheretogo/wheretogo-detail/56/best-dives-in-thailand/lang/th/

สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พฤษภาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทนำ ๑

สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒

การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ๓

ส่วนที่ ๒ ขอบเขตตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ๗

ส่วนที่ ๓ รายละเอียดและคำอธิบายของมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ๑๐

มาตรการข้อ ๑ ๑๐

มาตรการข้อ ๒ ๑๑

มาตรการข้อ ๓ ๑๖

มาตรการข้อ ๔ ๒๑

มาตรการข้อ ๕ ๓๑

มาตรการข้อ ๖ ๓๖

มาตรการข้อ ๗ ๔๑

มาตรการข้อ ๘ ๔๖

มาตรการข้อ ๙ – ๑๐ ๔๗

มาตรการข้อ ๑๑ ๔๘

มาตรการข้อ ๑๒ ๕๒

มาตรการข้อ ๑๓ ๕๓

มาตรการข้อ ๑๔ ๕๔

มาตรการข้อ ๑๕ ๕๖

มาตรการข้อ ๑๖ – ๑๗ ๕๗

มาตรการข้อ ๑๘ – ๒๐ ๕๘

มาตรการข้อ ๒๑ ๕๙

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
ส่วนที่ ๔	**ภาคผนวก**	**๖๐**
ภาคผนวก ก	ขั้นตอนการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	๖๐
ภาคผนวก ข	บ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย	๖๖
ภาคผนวก ค	การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	๗๑
ภาคผนวก ง	หลักเกณฑ์การจัดทำแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	๗๙

ส่วนที่ ๑
บทนำ

จังหวัดกระบี่ มีสภาพทรัพยากรธรรมชาติที่ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ จึงเป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจในการพัฒนา ทั้งด้านฐานการผลิต และการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ในทะเลและตามแนวชายฝั่งทะเล ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีนิเวศที่เปราะบาง ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ มีมลพิษและสารตกค้างจากขบวนการผลิตที่ปล่อยสู่สาธารณะ อันอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและพื้นที่ที่สำคัญในจังหวัดกระบี่ อาทิเช่น

- บริเวณปากแม่น้ำกระบี่ พื้นที่ ๑๓๓,๑๒๐ ไร่ เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) ลำดับที่ ๑,๑๐๐ ปกคลุมไปด้วยป่าชายเลนเนื้อที่ประมาณ ๖๓,๘๒๕ ไร่ หาดเลนเนื้อที่ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร หาดเลนระหว่างปากแม่น้ำกระบี่กับคลองยวน มีขนาดประมาณ ๕,๘๑๒.๕ ไร่ บริเวณป่าชายเลนในเขตพื้นที่ปากแม่น้ำกระบี่ มีไม้ป่าโกงกางขึ้นอยู่ค่อนข้างหนา คิดเป็นเนื้อที่ร้อยละ ๓๑ ของพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมดในจังหวัดกระบี่ หรือร้อยละ ๕ ของพื้นที่ป่าชายเลนในประเทศไทย บริเวณปากแม่น้ำกระบี่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์น้ำ ซึ่งพันธุ์ปลาพบอย่างน้อย ๕๐ ชนิด เป็นปลาเศรษฐกิจ พื้นที่หาดเลนเป็นแหล่งนกอพยพที่สำคัญของประเทศ นกบางชนิดเป็นนกที่ใกล้จะสูญพันธุ์ พบนกอพยพ ๑๐๗ ชนิด นกชายเลน ๑๓๙ ชนิด และนกประจำถิ่น ๑๓๗ ชนิด และบริเวณรอบเกาะศรีบอยา เป็นแหล่งอาศัยของพะยูน โลมา เต่าทะเล มีจำนวนชนิดพันธุ์หญ้าทะเล คิดเป็นร้อยละ ๙๐ ของชนิดพันธุ์หญ้าทะเลที่พบในประเทศไทย [๑,๒]

- อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่สวยงามตามธรรมชาติ รอบ ๆ เกาะมีปะการัง กัลปังหา หิวทัศน์ใต้ทะเลที่งดงามและเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ คือ ภูเขาหินปูนที่มีหน้าผาเป็นชั้นๆ ถ้ำที่สวยงาม ตลอดจนชายหาดยาวสะอาด สุสานหอย มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๒๔๒,๔๓๗.๑๗ ไร่ หรือ ๓๘๗.๙๐ ตารางกิโลเมตร [๓] และจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ [๔] พบว่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวของไทยที่เป็นที่นิยมของชาวต่างชาติ จากผลการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี ๒๕๕๔ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ๖๙ ประเทศ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่ชาวต่างชาตินิยม ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งอันดับที่ ๑ คือ หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่

[๑] สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม http://wetland.onep.go.th/wetlands/KrabiEstuary01.html

[๒] สำนักงานจังหวัดกระบี่ Hhttp://www.krabi.go.th/krabi2015/m_file/summary/summary58.pdf

[๓] กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช http://park.dnp.go.th/visitor/nationparkshow.php?PTA_CODE=1047

[๔] สำนักงานสถิติแห่งชาติ http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/citizen/news/news_travel.jsp

สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากโครงการปรับปรุงและบูรณาการประกาศกระทรวงฯ เรื่องกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๒๕๕๕) พบว่า

๑. สภาพภูมิประเทศของจังหวัดกระบี่ โดยทั่วไปประกอบด้วย เทือกเขาทอดตัวไปทางแนวเหนือใต้สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดและลอนชัน ที่ราบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกมีสภาพเป็นภูเขาหินปูนกระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น รวมทั้ง หมู่เกาะใหญ่น้อย จำนวนประมาณ ๑๕๔ เกาะ ในทะเลอันดามัน

๒. สภาพภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเขตร้อน (Monsoon Climate) มีฝนตกเฉลี่ยเกือบตลอดทั้งปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้จังหวัดกระบี่ มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน ช่วงเดือนมกราคม-เมษายน และฤดูฝน ช่วงเดือน พฤษภาคม-ธันวาคม

๓. แหล่งน้ำธรรมชาติของจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่เป็นคลองธรรมชาติ ๑๔๔ สาย เป็นลำคลองสายสั้น ๆ ไหลไปทางทิศใต้ออกทะเลอันดามัน โดยมีต้นน้ำที่สำคัญเป็นกลุ่มภูเขาในเทือกเขาพนมเบญจา ซึ่งแหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ได้แก่ คลองสินปุน คลองกระบี่ใหญ่ คลองกระบี่น้อย คลองท่อม คลองปกาสัย คอลงจิหลาด คลองแห้ง สำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำและโครงการชลประทาน พบว่ามีโครงการชลประทานขนาดกลาง ๗ แห่ง และโครงการชลประทานขนาดเล็ก ๖๒ แห่ง

๔. จังหวัดกระบี่มีโอกาสเกิดดินถล่มตามภูเขาสูงที่ประกอบด้วย หินแกรนิต หินโคลนและหินทราย โดยเฉพาะเขาพนมเบญจา เป็นพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่มเป็นอันดับ ๑ นอกจากนั้น พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มยังกระจายตัวอยู่บริเวณพื้นที่สูงในพื้นที่อ่าวนาง เกาะพีพี เกาะศรีบอยา และเกาะลันตา

๕. จากการตรวจสอบคุณภาพน้ำผิวดินในจังหวัดกระบี่ โดยใช้คลองกระบี่ใหญ่เป็นตัวแทนในช่วงปี ๒๕๔๗-๒๕๕๓ พบว่า คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ ๒ ซึ่งอยู่ในระดับดี มีเพียงบางปีที่ค่าแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดและค่าแบคทีเรียกลุ่มฟีคัลโคลิฟอร์มมีค่าสูง สำหรับคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งในพื้นที่ที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ เช่น

- หาดนพรัตน์ธารา คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งบริเวณใกล้ฝั่ง อยู่ในเกณฑ์พอใช้ แต่บริเวณไกลฝั่งออกไป อยู่ในเกณฑ์ดี
- เกาะลันตา คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอยู่ในเกณฑ์พอใช้ถึงดี
- เกาะพีพี คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก

๖. พื้นที่ชายฝั่งทะเลของจังหวัดกระบี่ที่มีการกัดเซาะรุนแรง (๕ เมตรต่อปี) ได้แก่ บ้านคลองทราย บ้านแหลมโพธิ์ และบ้านคลองประสงค์ อำเภอเมืองกระบี่ และพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มีการกัดเซาะปานกลาง (๑-๕ เมตรต่อปี) ได้แก่ บ้านท่าเลน-เขาทองใต้ แหลมป่อง บ้านคลองม่วง หาดนพรัตน์ธารา-หาดพระนาง อำเภอเมืองกระบี่ และบ้านบ่อม่วง อำเภอคลองท่อม อย่างไรก็ตาม ชายฝั่งทะเลของจังหวัดกระบี่

ยังมีการสะสมตัวของทรายในพื้นที่ ได้แก่ ชายฝั่งบ้านอ่าวเสี้ยว มีการสะสมตัวของทรายกว้างประมาณ ๕๐-๑๐๐ เมตร ทอดยาว ๑ กิโลเมตร หาดบ้านปากหรา-หาดยาว มีการสะสมตัวของทรายกว้างประมาณ ๑๐-๒๐ เมตร ทอดยาว ๑ กิโลเมตร และชายฝั่งบริเวณปากคลองศิลามาดและไม้งามใต้ มีการสะสมตัวกระจัดกระจายในระยะทาง ๓ กิโลเมตร

๗. พื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ป่าชายเลนเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๔ ในภาพรวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ประมาณ ๑-๖ ตารางกิโลเมตร ทั้งนี้ พื้นที่อนุรักษ์ ๔ พื้นที่ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเล มีพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน รวม ๓๐๒.๑๖ ตารางกิโลเมตร

๘. แนวปะการัง พบได้ตามเกาะต่าง ๆ ที่เป็นน้ำตื้น เช่น หมู่เกาะพีพี เกาะด้ามหอก เกาะด้ามขวาน โดยอยู่บริเวณห่างจากเกาะประมาณ ๓ กิโลเมตร ในระดับน้ำลึก ๕-๑๕ เมตร มีแนวปะการังน้ำลึก เพียงบริเวณเดียวที่เกาะรอก ซึ่งอยู่ห่างเกาะออกไป ๓ กิโลเมตร ในระดับน้ำลึก ๓๐-๕๐ เมตร

๙. แหล่งหญ้าทะเลมีสภาพสมบูรณ์มาก บริเวณเกาะศรีบอยา เกาะกา เกาะปู มีสภาพสมบูรณ์ บริเวณบ้านเตาถ่าน บ้านหลุมถ่าน-เขาทองใต้ บ้านท่าเลน แหลมหางนาค มีสภาพสมบูรณ์ปานกลาง บริเวณหาดนพรัตน์ธารา บ้านบ่อม่วง แหลมไทร บ้านปากคลอง และมีสภาพกระจัดกระจาย บริเวณอ่าวไร่เลย์ อ่างน้ำเมา อ่าวกระบี่

๑๐. การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน จากการเปรียบเทียบระหว่างปี ๒๕๔๓ และ ๒๕๕๔ พบว่า พื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ลดลงอย่างชัดเจน ได้แก่ พื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ได้แก่ พื้นที่ชุมชน

๑๑. ในปี ๒๕๕๔ มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ๓๙๒ แห่ง เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๙ ซึ่งมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ๓๒๕ แห่ง

การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เป็นกลไกทางกฎหมายอย่างหนึ่งที่นำมาใช้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขและฟื้นฟูสภาพความวิกฤตของคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนป้องกันเหตุแห่งความวิกฤตในด้านต่างๆ อันจะเกิดขึ้นในจังหวัดกระบี่ เพื่อให้การคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างต่อเนื่องทั้งภาคอันดามัน ส่งผลให้การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่บนพื้นฐานที่ยั่งยืน ตลอดจนป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่มิให้เสื่อมสภาพลงไป

๑. เจตนารมณ์ของการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๑.๑ เพื่อแก้ไขและฟื้นฟูปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และความวิกฤตของคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๒ เพื่อป้องกันเหตุแห่งปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ มิให้กลับมาอีก ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๑.๓ สงวนรักษาพื้นที่ต้นน้ำลำธาร พื้นที่ซึ่งมีลักษณะระบบนิเวศเฉพาะ รวมทั้งพื้นที่เกาะต่างๆ เพื่อมุ่งให้เป็นแหล่งธรรมชาติโดยแท้จริง

๑.๔ เป็นกฎหมายและมาตรการเสริมกฎหมาย ระเบียบ ตามกฎหมายอื่น ๆ ในการป้องกัน รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๕ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประสานความร่วมมือในการป้องกันดูแลรักษาและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๒. ข้อกฎหมาย

การออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีมาตราที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๒.๑ การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่ายหรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติ หรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า “ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๓ ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติหรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่นั้นให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

มาตรา ๔๕ บัญญัติว่า "ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤต ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้

เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองและกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น

การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสองให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

๒.๒ การดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า "ในกรณีที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๓๒ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตอนุรักษ์ หรือเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตพื้นที่ตามมาตรา ๔๕ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙"

มาตรา ๓๗ บัญญัติว่า "เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดนั้นจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้น อาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้”

๒.๓ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๙๙ บัญญัติว่า “ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าไปกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐๐ บัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ”

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ใช้มาตรา ๔๕ เป็นฐานในการกำหนดเขตพื้นที่ และใช้มาตรา ๔๔ เป็นฐานในการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งรายละเอียดขั้นตอนการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมปรากฏใน**ภาคผนวก ก** โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงนามในประกาศกระทรวงฯ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ฉบับประกาศและงานทั่วไป ประเภท ง. เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๗๖ ง ซึ่งมีผลบังคับใช้นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจนุเบกษาเป็นต้นไป เป็นระยะเวลา ๕ ปี

ส่วนที่ ๒

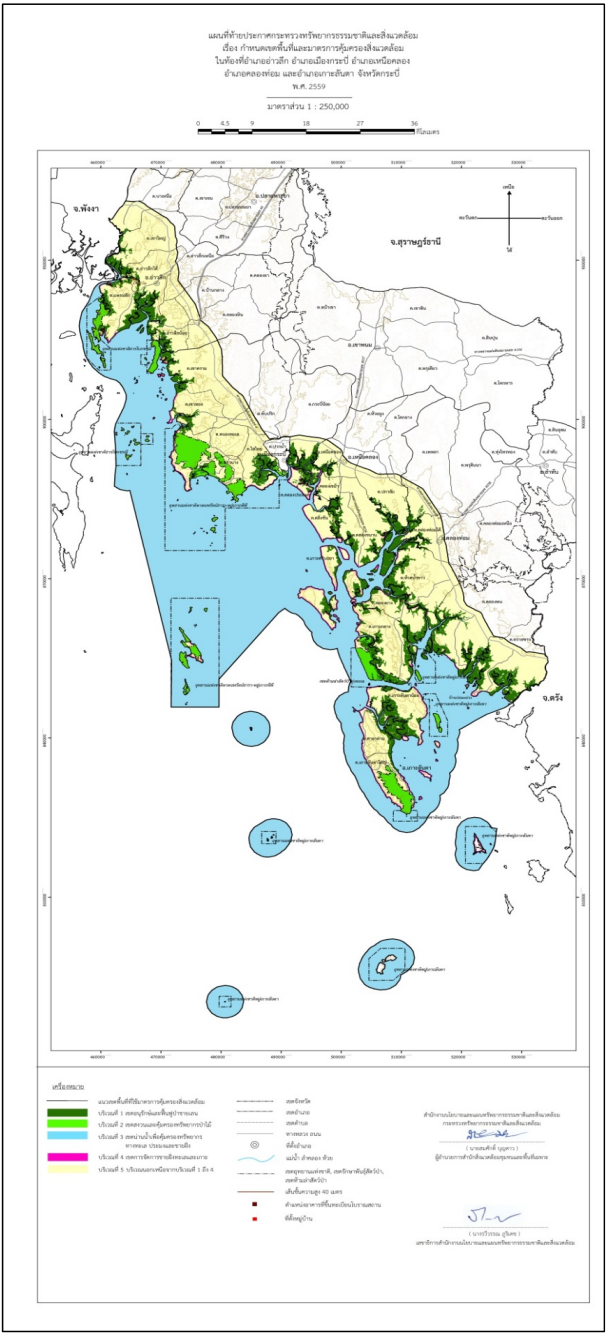
ขอบเขตตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ครอบคลุมพื้นที่ดังนี้

๑.๑ พื้นที่บนแผ่นดิน ครอบคลุมพื้นที่จากแนวถนนทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ไปทางทิศตะวันตกจนสุดแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดกระบี่ และจากแนวถนนทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ไปทางทิศตะวันออก ๑ กิโลเมตรของจังหวัดกระบี่ ตั้งแต่ตำบลนาเหนือ อำเภออ่าวลึก ไปทางใต้จนถึงตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม ตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๓๔ เฉพาะท้องที่ในจังหวัดกระบี่ ยกเว้นพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองกระบี่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

อำเภอ	พื้นที่
อำเภออ่าวลึก	พื้นที่ทั้งหมดของตำบลแหลมสัก ตำบลอ่าวลึกน้อย และพื้นที่บางส่วนของตำบลอ่าวลึกใต้ ตำบลนาเหนือ ตำบลคลองหิน ตำบลอ่าวลึกเหนือ ตำบลเขาใหญ่ และตำบลบ้านกลาง
อำเภอเมืองกระบี่	พื้นที่ทั้งหมดของตำบลเขาทอง ตำบลหนองทะเล ตำบลอ่าวนาง ตำบลไสไทย ตำบลคลองประสงค์ และพื้นที่บางส่วนของตำบลกระบี่น้อย ตำบลเขาคราม ตำบลทับปริก
อำเภอเหนือคลอง	พื้นที่ทั้งหมดของตำบลตลิ่งชัน ตำบลเกาะศีบอยา ตำบลคลองขนาน ตำบลคลองเขม้า และพื้นที่บางส่วนของตำบลโคกยาง ตำบลเหนือคลอง ตำบลปกาสัย
อำเภอคลองท่อม	พื้นที่บางส่วนของตำบลคลองท่อมใต้ ตำบลคลองพน ตำบลทรายขาว ตำบลห้วยน้ำขาว ตำบลเพหลา
อำเภอเกาะลันตา	พื้นที่ทั้งหมดของตำบลเกาะลันตาใหญ่ ตำบลเกาะลันตาน้อย ตำบลเกาะกลาง ตำบลคลองยาง ตำบลศาลาด่าน

๑.๒ พื้นที่น่านน้ำทะเล ครอบคลุมพื้นที่ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้กับเรือยนต์ทำการประมง ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของจังหวัดกระบี่ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เฉพาะบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร ตั้งแต่ด้านเหนือของตำบลแหลมสัก อำเภออ่าวลึก ไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนสุดเขตตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และพื้นที่น่านน้ำทะเลตามเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของจังหวัดกระบี่ รวมทั้งพื้นที่ตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินสุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลหนองทะเล ตำบลอ่าวนาง ตำบลไสไทย และตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๖ เฉพาะพื้นที่น่านน้ำทะเล และพื้นที่ตามพระราชกฤษฎีกาขยายเขตอุทยานแห่งชาติสุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลไสไทย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เฉพาะพื้นที่น่านน้ำทะเล

แผนที่ท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง
อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่
พ.ศ. 2559
มาตราส่วน 1 : 250,000
0 4.5 9 18 27 36
กิโลเมตร
จ.พังงา
จ.สุราษฎร์ธานี
จ.ตรัง
เครื่องหมาย

ส่วนที่ ๓

รายละเอียดและคำอธิบายของมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบด้วยมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวม ๒๑ มาตรา ได้แก่

วรรคแรก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และโดยอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

เป็นการอธิบายถึงฐานกฎหมายในการดำเนินการออกประกาศกระทรวงฉบับนี้ โดยใช้มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเมื่อพื้นที่เข้าข่ายตามมาตรา ๔๕ แล้วการออกประกาศกระทรวงฯ นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบจึงออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่นั้นได้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

“ชายหาด” หมายความว่า พื้นที่ภายในแนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติจนถึงแนวที่น้ำทะเลลงต่ำสุดตามปกติทางธรรมชาติ และให้หมายความรวมถึงบริเวณพื้นที่ซึ่งอยู่ติดกับชายหาดซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะที่สงวนไว้ให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

เป็นการกำหนดคำนิยามตามกฎหมายเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันและลดการเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ดังนี้

“แนวชายฝั่งทะเล” อ้างอิงมาจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งได้กำหนดความหมาย ไว้ในกฎกระทรวง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในจังหวัดที่มีพื้นที่ติดแนวชายฝั่งทะเล เช่น กฎกระทรวงฯ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๔๗ และ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกตามความพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้น ประกอบกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงฉบับนี้ มีการกำหนดในเรื่องเกี่ยวกับอาคาร ดังนั้นจึงยึดถือความหมายเดียวกับกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้ และหน่วยงาน

ปฏิบัติในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด เจ้าท่าภูมิภาค สามารถหาแนวชายฝั่งทะเลดังกล่าวได้ โดยตามหลักวิชาการแล้วสามารถคำนวณหาได้จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น หมุดระดับ และข้อมูลย้อนหลังของระดับน้ำทะเลในพื้นที่เพื่อมาหาค่าเฉลี่ย

"ชายหาด"อ้างอิงมาจากคู่มือการจัดการแหล่งธรรมชาติประเภทชายหาดและบริเวณพื้นที่ซึ่งอยู่ติดกับชายหาดซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะที่สงวนไว้ให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๒ ให้พื้นที่ที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์และเขตควบคุมอาคารของจังหวัดกระบี่ตามแผนที่ท้ายประกาศ เป็นเขตพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่ภายในแนวเขตตามพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินสุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลหนองทะเล ตำบลอ่าวนาง ตำบลไสไทย และตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๖

(๒) พื้นที่ภายในแนวเขตตามพระราชกฤษฎีกาขยายเขตอุทยานแห่งชาติสุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลไสไทย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๓) พื้นที่ภายในแนวเขตตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๓๔ เฉพาะท้องที่ในจังหวัดกระบี่

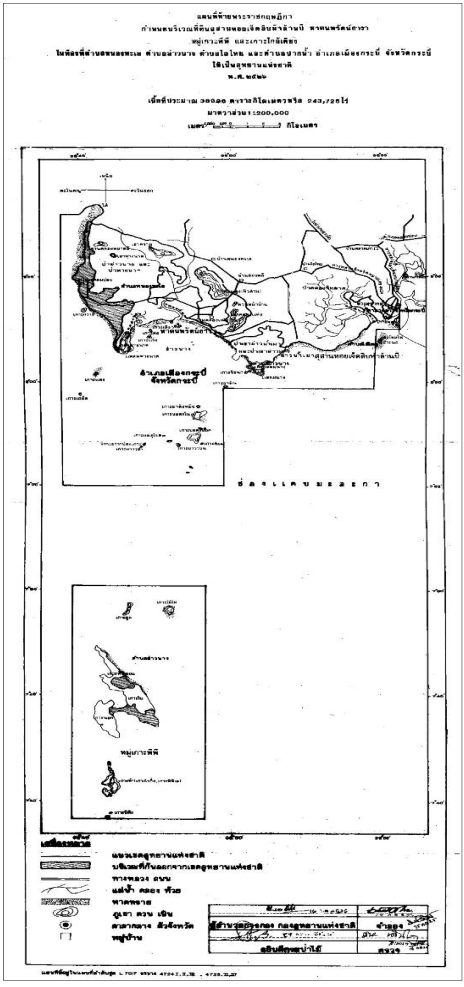
(๔) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้กับเรือยนต์ทำการประมง ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เฉพาะบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร ตั้งแต่ด้านเหนือของตำบลแหลมสัก อำเภออ่าวลึก ไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนสุดเขตตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

(๕) พื้นที่บางส่วนภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของจังหวัดกระบี่ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเขตที่มีกฎหมายใช้บังคับอยู่แล้ว เพื่อเป็นฐานในการกำหนดเขตพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม เขตควบคุมมลพิษ ซึ่งในประกาศฉบับนี้มีกรอบในการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจากฐานของกฎหมาย ๕ ฉบับ คือ เขตอุทยานแห่งชาติ

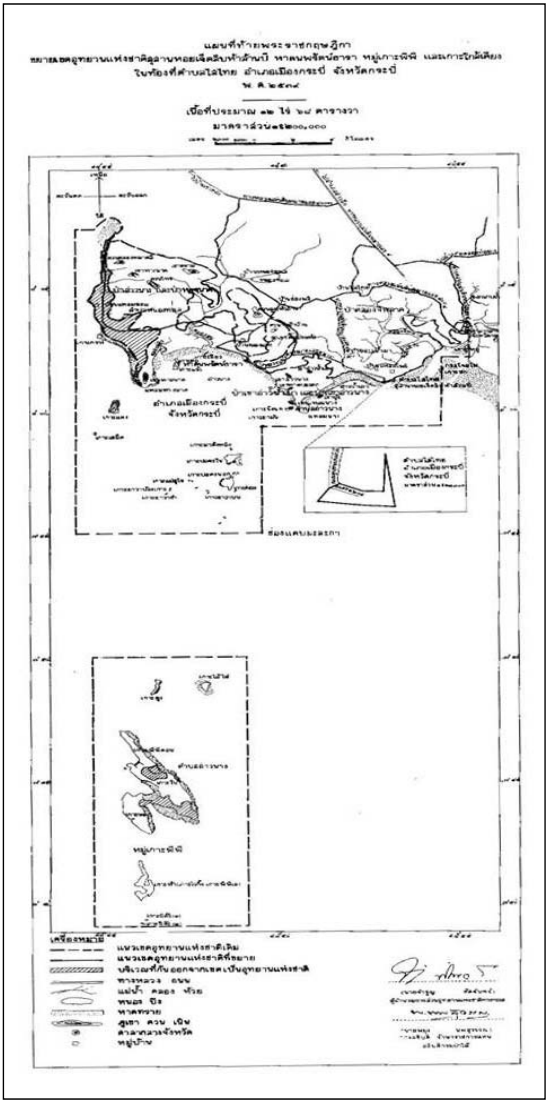
และเขตควบคุมอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งเป็นฐานกฎหมายในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมบนแผ่นดิน และพื้นที่ทะเลบางส่วน เขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นฐานกฎหมายในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ทะเล ดังนี้

(๑) พื้นที่ภายในแนวเขตตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินสุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่**ตำบลหนองทะเล ตำบลอ่าวนาง ตำบลไสไทย และตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่** ให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๖

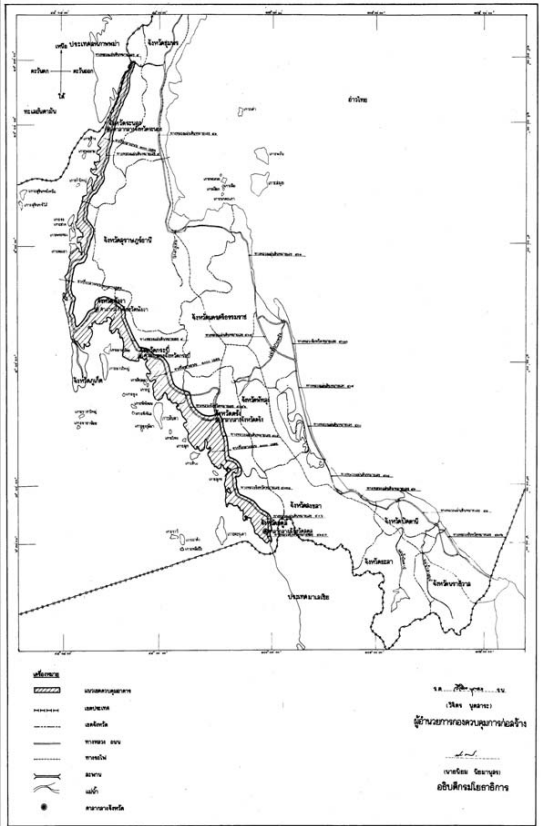
ที่มา : http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2526/A/160/23.PDF

(๒) พื้นที่ภายในแนวเขตตามพระราชกฤษฎีกาขยายเขตอุทยานแห่งชาติสุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่**ตำบลไสไทย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่** พ.ศ. ๒๕๓๙

ที่มา: http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2539/A/065/1.PDF

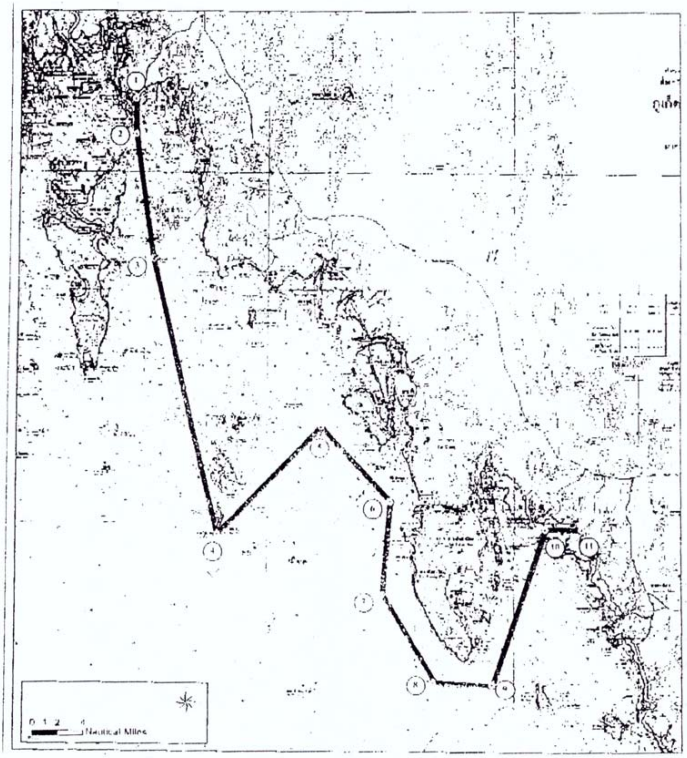
(๓) พื้นที่ภายในแนวเขตตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๓๔ **เฉพาะท้องที่ในจังหวัดกระบี่** จากแนวถนนทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ไปทางทิศตะวันตกจนสุดแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดกระบี่ และจากแนวถนนทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ไปทางทิศตะวันออก ๑ กิโลเมตรของจังหวัดกระบี่ ตั้งแต่ตำบลนาเหนือ อำเภออ่าวลึก ไปทางใต้จนถึงตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม

ที่มา : http://www.dpt.go.th/wan/lawdpt/data/02/108_185_221034_142.pdf

(๔) พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุน ที่ใช้กับเรือยนต์ทำการประมง ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ **เฉพาะบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร** ตั้งแต่ด้านเหนือของตำบลแหลมสัก อำเภออ่าวลึก ไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนสุดเขตตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

(๕) พื้นที่บางส่วนภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของ**จังหวัดกระบี่** ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ที่มา : http://www.fisheries.go.th/management/law/PAMONG86.pdf

ข้อ ๓ ให้จำแนกพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๒ เป็น ๕ บริเวณ ดังต่อไปนี้

บริเวณที่ ๑ เขตอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าชายเลน ได้แก่

(๑) พื้นที่ป่าชายเลนในที่ดินของรัฐที่จำแนกไว้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

(๒) พื้นที่ที่ได้จำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(๓) พื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ เห็นชอบให้นำพื้นที่ป่าชายเลน ที่จำแนกออกเป็นเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ในท้องที่ตำบลอ่าวลึกใต้ ตำบลแหลมสัก ตำบลอ่าวลึกน้อย อำเภออ่าวลึก ตำบลเขาคราม ตำบลเขาทอง ตำบลปากน้ำ ตำบลกระบี่ใหญ่ ตำบลกระบี่น้อย ตำบลคลองประสงค์ ตำบลอ่าวนาง ตำบลไสไทย อำเภอเมืองกระบี่ ตำบลเหนือคลอง ตำบลคลองเขม้า ตำบลตลิ่งชัน ตำบลคลองขนาน ตำบลปกาสัย ตำบลเกาะศรีบอยา อำเภอเหนือคลอง ตำบลเพหลา ตำบลคลองท่อมใต้ ตำบลห้วยน้ำขาว ตำบลคลองพน ตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม และตำบลคลองยาง ตำบลเกาะกลาง ตำบลเกาะลันตาน้อย ตำบลศาลาด่าน ตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา

บริเวณที่ ๒ เขตสงวนและคุ้มครองทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่

(๑) พื้นที่ภายในแนวเขตอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี

(๒) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา

(๓) อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี

(๔) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเล และ

(๕) พื้นที่ป่าภายในแนวเขตตามข้อ ๒ ที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ให้เป็นป่าเพื่อการอนุรักษ์และป่าไม้ถาวร

บริเวณที่ ๓ เขตน่านน้ำเพื่อคุ้มครองทรัพยากรทางทะเล ประมงและชายฝั่ง ได้แก่ พื้นที่น่านน้ำทะเลภายในแนวเขตตามข้อ ๒

บริเวณที่ ๔ เขตการจัดการชายฝั่งทะเลและเกาะ ได้แก่

(๑) พื้นที่ชายหาดตลอดแนวชายฝั่งทะเล ตั้งแต่บ้านอ่าวน้ำ ตำบลแหลมสัก อำเภออ่าวลึก จดแนวเขตด้านใต้ สุดเขตบ้านบ่อม่วง ตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม ยกเว้นบริเวณที่ ๓

(๒) พื้นที่เกาะต่าง ๆ ยกเว้นบริเวณที่ ๑ และบริเวณที่ ๒

บริเวณที่ ๕ ได้แก่ พื้นที่นอกจากบริเวณที่ ๑ ถึงบริเวณที่ ๔ ยกเว้นพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองกระบี่

เนื่องจากพื้นที่ตามประกาศฯ มีลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางนิเวศน์ ภูมิทัศน์ และการพัฒนาพื้นที่ที่แตกต่างกัน จึงได้แบ่งย่อยออกเป็น ๕ บริเวณ เพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมควบคุมในแต่ละบริเวณ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ เขตอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าชายเลน ที่ได้จำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่เห็นชอบให้นำพื้นที่ป่าชายเลน ที่จำแนกออกเป็นเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนตามนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้แก่

อำเภอ	พื้นที่
อำเภออ่าวลึก	พื้นที่ป่าชายเลนของตำบลอ่าวลึกใต้ ตำบลแหลมสัก ตำบลอ่าวลึกน้อย และตำบลเขาใหญ่
อำเภอเมืองกระบี่	พื้นที่ป่าชายเลนของตำบลกระบี่น้อย ตำบลเขาคราม ตำบลเขาทอง ตำบลไสไทย ตำบลอ่าวนาง ตำบลหนองทะเล และตำบลคลองประสงค์
อำเภอเหนือคลอง	พื้นที่ป่าชายเลนของตำบลเหนือคลอง ตำบลเกาะสีบอยา ตำบลคลองขนาน ตำบลคลองเขม้า ตำบลตลิ่งชัน และตำบลปกาสัย
อำเภอคลองท่อม	พื้นที่ป่าชายเลนของตำบลคลองท่อมใต้ ตำบลคลองพน ตำบลทรายขาว ตำบลห้วยน้ำขาว และตำบลเพหลา
อำเภอเกาะลันตา	พื้นที่ป่าชายเลนของตำบลเกาะลันตาใหญ่ ตำบลเกาะลันตาน้อย ตำบลเกาะกลาง ตำบลคลองยาง และตำบลศาลาด่าน

บริเวณที่ ๒ เขตสงวนและคุ้มครองทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่

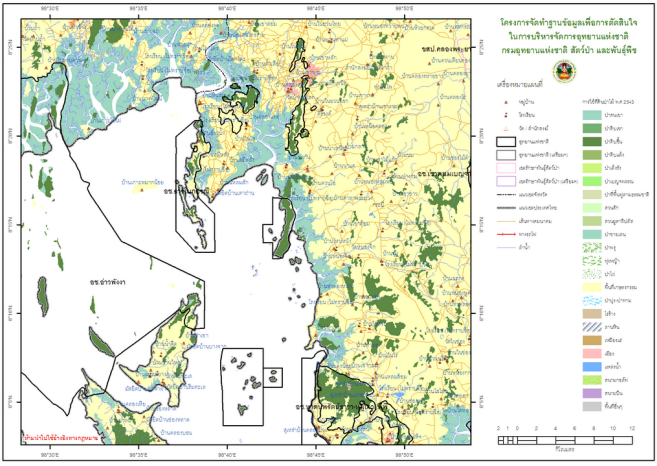
อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี ได้แก่ พื้นที่บางส่วนของตำบลอ่าวลึกใต้ ตำบลแหลมสัก ตำบลอ่าวลึกน้อย และตำบลอ่าวลึกเหนือ อำเภออ่าวลึก และตำบลเขาทอง อำเภอเมืองกระบี่

อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา ได้แก่ พื้นที่บางส่วนของตำบลเกาะลันตาใหญ่ ตำบลเกาะลันตาน้อย และอำเภอเกาะกลาง อำเภอเกาะลันตา

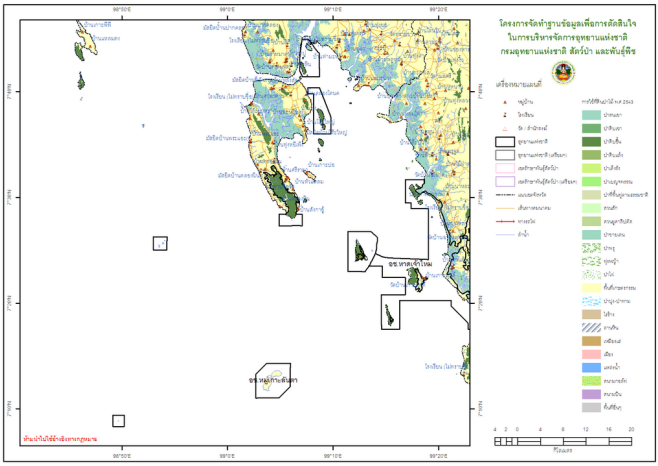
อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี ได้แก่ พื้นที่บางส่วนของตำบลไสไทย ตำบลอ่าวนาง และตำบลหนองทะเล อำเภอเมืองกระบี่

เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเล ได้แก่ พื้นที่บางส่วนของตำบลเกาะกลาง อำเภอเกาะลันตา

และพื้นที่ป่าภายในแนวเขตตามข้อ ๒ ที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ให้เป็นป่าเพื่อการอนุรักษ์และป่าไม้ถาวร

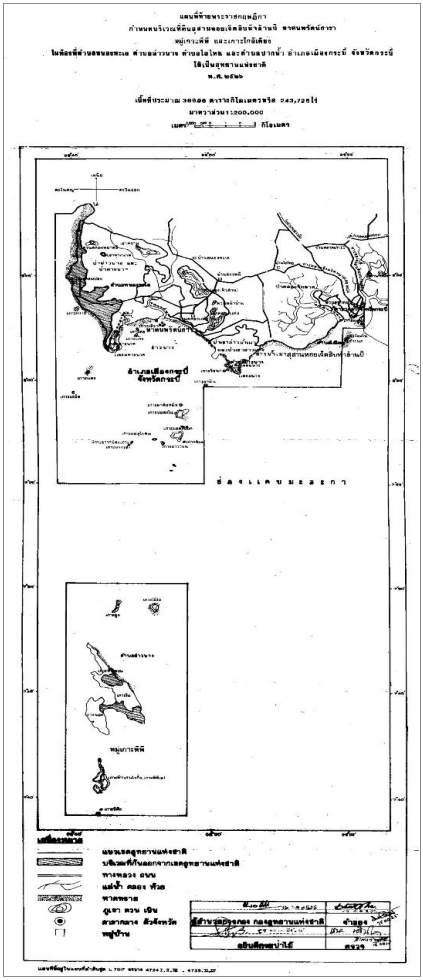

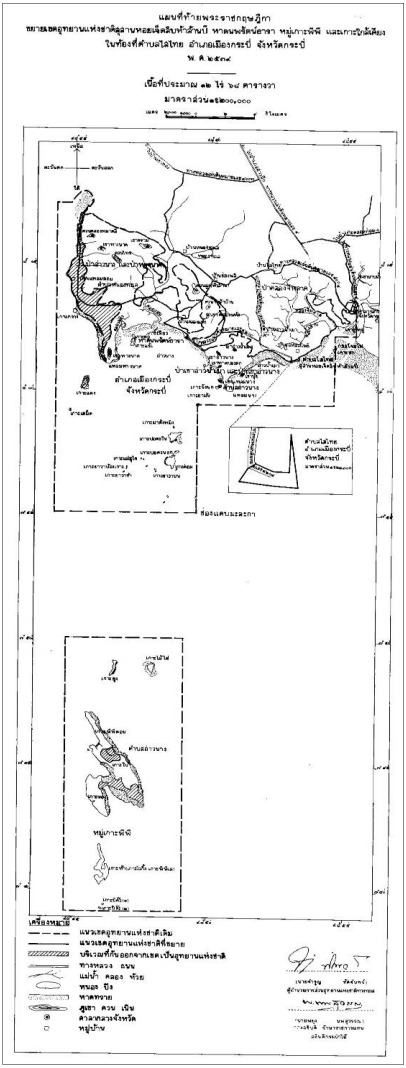

ขอบเขตอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี [๑]

ขอบเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา [๒]

ที่มา : [๑] http://portal.dnp.go.th/Content/nationalpark?contentId=926
[๒] http://portal.dnp.go.th/Content/nationalpark?contentId=927

ขอบเขตอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี

ที่มา : http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2526/A/160/23.PDF
http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2539/A/065/1.PDF

ที่มา : http://www.dnp.go.th/ims/wwwhome/Service2000/HTA43/HTA.html

ขอบเขตเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทะเล

บริเวณที่ ๓ เขตน่านน้ำเพื่อคุ้มครองทรัพยากรทางทะเล ประมงและชายฝั่ง ได้แก่ พื้นที่ภายในแนวเขตตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุน ที่ใช้กับเรือยนต์ทำการประมง ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เฉพาะบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปในทะเลเป็นระยะ ๓,๐๐๐ เมตร ตั้งแต่ด้านเหนือของตำบลแหลมสัก อำเภออ่าวลึก ไปทางทิศใต้ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลจนสุดเขตตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบเรือยนต์ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบางแห่งของจังหวัดกระบี่ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมทั้ง พื้นที่ตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินสุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลหนองทะเล ตำบลอ่าวนาง ตำบลไสไทย และตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๖ และพื้นที่ตามพระราชกฤษฎีกาขยายเขตอุทยานแห่งชาติสุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี หาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลไสไทย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๙

บริเวณที่ ๔ เขตการจัดการชายฝั่งทะเลและเกาะ ได้แก่

(๑) พื้นที่ชายหาดและพื้นที่สาธารณะที่ติดชายหาดตลอดแนวชายฝั่งทะเล ตั้งแต่บ้านอ่าวน้ำ ตำบลแหลมสัก อำเภออ่าวลึก จดสุดเขตบ้านบ่อมะม่วง ตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ ยกเว้นบริเวณที่ ๓ (เขตน่านน้ำ)

(๒) พื้นที่เกาะต่าง ๆ ยกเว้นบริเวณที่ ๑ (เขตอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าชายเลน) และบริเวณที่ ๒ (เขตสงวนและคุ้มครองทรัพยากรป่าไม้)

บริเวณที่ ๕ บริเวณนอกเหนือจากบริเวณที่ ๑ ถึง ๔

ยกเว้น พื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองกระบี่

ข้อ ๔ ในพื้นที่ตามข้อ ๓ การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร หรือมีความลาดชันไม่เกินร้อยละ ๓๕ เว้นแต่การก่อสร้างตามข้อ ๖ (๑) (จ)

(๒) พื้นที่แนวชายฝั่งทะเลหรือที่ริมตลิ่งของปากแม่น้ำเข้าไปในแผ่นดิน ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางไม่เกิน ๔๐ เมตร และมีความลาดชันไม่เกินร้อยละ ๒๐ เว้นแต่การก่อสร้างตามข้อ ๖ (๑) (จ) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) ในระยะ ๒๐ เมตรต่อจากพื้นที่ตาม (๑) ตลอดแนวชายฝั่งทะเลหรือพื้นที่ในเกาะต่าง ๆ เว้นแต่พื้นที่ตาม (๖) ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๗ เมตร และมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(ข) ในระยะ ๑๕๐ เมตรต่อจากพื้นที่ตาม (ก) ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร และมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(ค) ในระยะต่อจากพื้นที่ตาม (ข) ไปจนสุดแนวเขตพื้นที่ตามข้อ ๓ เว้นแต่พื้นที่ตาม (ง) ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๑๖ เมตร และมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

ในกรณีที่เป็นอาคารที่มีลักษณะเป็นบ้านแถว ห้องแถว หรือตึกแถว ความยาวของอาคารแต่ละแถวต้องไม่เกิน ๒๕ เมตร และมีพื้นที่ว่างระหว่างอาคารแต่ละแถวไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

(ง) ในระยะ ๕๐๐ เมตร ทั้งสองฟากตลอดแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร และมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดกับข้อกำหนดในการควบคุมอาคารหรือกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(๓) พื้นที่ว่างตาม (๒) ต้องมีพื้นที่สีเขียวที่เป็นไม้ยืนต้นและเป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างนั้น

(๔) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกิน ๔๐ เมตร ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร สำหรับอาคารทรงจั่วให้มีความสูงได้ไม่เกิน ๙ เมตร โดยมีความสูงจากพื้นดินถึงยอดผนังของชั้นสูงสุดต้องไม่เกิน ๖ เมตร

พื้นที่ตามวรรคหนึ่งต้องมีพื้นที่ที่มีไม้ยืนต้นปกคลุมดินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(๕) ในพื้นที่ที่ความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๒๐ ถึงร้อยละ ๓๕ ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร และให้ปรับระดับตามแนวนอนต่อแนวดิ่งได้ในอัตราส่วนไม่เกิน ๒ : ๑ ส่วน และห้ามปรับระดับโดยการขุดดินหรือถมดิน ลึกหรือสูงเกิน ๑ เมตร และมิให้เคลื่อนย้ายหรือทำลายหินดานทั้งที่อยู่ใต้พื้นดิน ระดับพื้นดิน หรือโผล่เหนือพื้นดิน

พื้นที่ตามวรรคหนึ่งต้องมีพื้นที่สีเขียวที่เป็นไม้ยืนต้นและเป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(๖) ในพื้นที่เกาะพีพีดอนและเกาะลันตาใหญ่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) พื้นที่แนวชายฝั่งทะเลรอบเกาะเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๓๐ เมตร ห้ามก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารใด ๆ เว้นแต่เป็นการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารเพื่อทดแทนอาคารเดิม ความสูงของอาคารไม่เกิน ๙ เมตร และพื้นที่อาคารต้องไม่เกินกว่าที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

(ข) พื้นที่ในระยะ ๒๐ เมตร ต่อจากพื้นที่ตาม (ก) ตลอดแนวชายฝั่งทะเลเข้าไปในแผ่นดิน ให้ทำได้เฉพาะอาคารอยู่อาศัยที่เป็นอาคารเดี่ยว ความสูงไม่เกิน ๙ เมตร และมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(ค) พื้นที่ต่อจาก (ข) เข้าไปในแผ่นดินทั้งหมด ยกเว้น (ง) และ (จ) ให้ทำได้เฉพาะอาคารอยู่อาศัยที่มีความสูงไม่เกิน ๙ เมตร และมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต กรณีที่เป็นการก่อสร้างบ้านแถว ความยาวของบ้านแถวและที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถวให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(ง) พื้นที่ที่มีความลาดชันตั้งแต่ร้อยละ ๑๕ ถึงร้อยละ ๓๕ ให้ทำได้เฉพาะอาคารอยู่อาศัยที่มีความสูงไม่เกิน ๘ เมตร มีระยะห่างจากอาคารข้างเคียงไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ขนาดที่ดินแปลงที่ขออนุญาตต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางวา มีพื้นที่อาคารคลุมดินแต่ละหลังไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร และมีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

การปรับสภาพพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑) ให้ปรับตามแนวนอนต่อแนวดิ่งในอัตราส่วนไม่เกิน ๒ : ๑

๒) มีความลึกหรือสูงไม่เกิน ๑ เมตร เว้นแต่เพื่อการก่อสร้างระบบฐานรากอาคาร ห้องใต้ดิน หรือบ่อเก็บน้ำใต้ดิน

๓) ไม่เป็นอันตรายต่อรากและลำต้นของต้นไม้ที่ขึ้นตามธรรมชาติที่มีขนาดความโตวัดโดยรอบลำต้นตั้งแต่ ๕๐ เซนติเมตรขึ้นไป ซึ่งวัดจากระดับพื้นดิน ๑๓๐ เซนติเมตร และ

๔) ไม่เคลื่อนย้ายหรือทำลายหินดานทั้งที่อยู่ใต้พื้นดิน ระดับพื้นดิน หรือโผล่เหนือพื้นดิน

(จ) พื้นที่ที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕ ห้ามปรับสภาพพื้นที่ ก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคารใด ๆ

(ฉ) พื้นที่ว่างตาม (ข) (ค) และ (ง) ต้องมีพื้นที่สีเขียวที่เป็นไม้ยืนต้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่าง

(๗) การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคารตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะในบริเวณที่ก่อสร้าง ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง

กรณีที่มีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะให้วัดจากระดับถนนสาธารณะ

(ข) กรณีมีห้องใต้ดินซึ่งค่าระดับเป็นลบ ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างตาม (ก)

(ค) กรณีพื้นดินเป็นเชิงลาด ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง ณ จุดที่ต่ำที่สุดของอาคารหลังนั้น

(๘) โครงสร้างที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคม กิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการสาธารณูปโภคที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร และไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เรื่องการควบคุมความสูงของอาคารตามข้อนี้

เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของพื้นที่ให้คงความสมดุลให้มากที่สุด และควบคุมความหนาแน่นของอาคารที่เพิ่มขึ้นมากตามการขยายตัวของการท่องเที่ยว ซึ่งอาจทำให้เกินขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ และสูญเสียภูมิทัศน์ที่สวยงาม ทั้งนี้ มาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นได้ปรับให้สอดคล้องกับเขตควบคุมอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สามารถดำเนินการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารได้ ในบริเวณพื้นที่ที่มีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเล ๓๐ เมตรขึ้นไป หรือในพื้นที่ที่มีความลาดชันร้อยละ ๓๕ ขึ้นไป **ยกเว้น** โรงงานที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายเพื่อความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี รวมทั้ง สิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับโรงงานในการผลิต ขนส่ง และระบบจำหน่าย

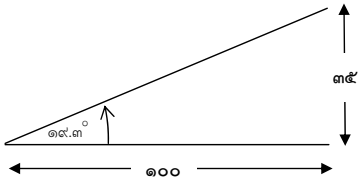
โดย ความลาดชันร้อยละ ๓๕ หมายถึง ในระยะทาง ๑๐๐ เมตรทางแนวราบ จะมี**ความสูงทางแนวดิ่ง ๓๕ เมตร สามารถคำนวนได้จาก**

$$\text{ร้อยละของความชัน} = \left(\frac{\text{ระยะทางแนวดิ่ง}}{\text{ระยะทางแนวราบ}}\right) \times ๑๐๐$$

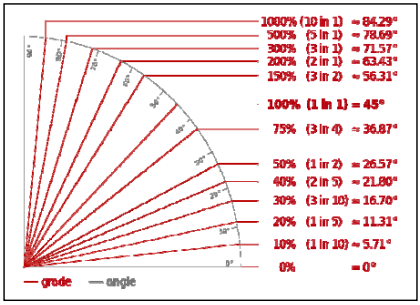
เมื่อ นำมาคำนวนค่ามุมเงย จาก

$$\text{ค่ามุมเงย (องศา)} = \arctan\left(\frac{\text{ระยะทางแนวดิ่ง}}{\text{ระยะทางแนวราบ}}\right)$$

ดังนั้น ความชันร้อยละ ๓๕ จะมีค่ามุมเงย = arctan (๐.๓๕) = ๑๙.๓ องศา

ที่มา : http://geomatics-tech.blogspot.com/2013/12/slope-ratio.html

(๒) พื้นที่แนวชายฝั่งทะเลหรือที่ริมตลิ่งของปากแม่น้ำเข้าไปในแผ่นดิน ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางไม่เกิน ๔๐ เมตร และมีความลาดชันไม่เกินร้อยละ ๒๐ สามารถดำเนินการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารได้ (<u>ยกเว้น</u> โรงงานที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายเพื่อความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับโรงงานในการผลิต ขนส่ง และระบบจำหน่าย) ซึ่งการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) ในระยะ ๒๐ เมตรต่อจากพื้นที่ที่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเล ๓๐ เมตร ตลอดแนวชายฝั่งทะเล หรือพื้นที่เกาะต่างๆ **(<u>ยกเว้น</u>** เกาะพีพีดอนและเกาะลันตาใหญ่) การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารจะต้อง

- มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๗ เมตร และ
- มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(ข) ในบริเวณพื้นที่ที่วัดต่อจาก (๒) (ก) เป็นระยะ ๑๕๐ เมตร การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารจะต้อง

- มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๑๒ เมตร และ
- มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(ค) ในบริเวณพื้นที่ที่วัดต่อจาก (๒) (ข) ไปจนสุดแนวเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในแผ่นดินใหญ่ (**ยกเว้น** พื้นที่ในระยะ ๕๐๐ เมตร ทั้งสองฟากตลอดแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม)) การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารจะต้อง

- มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๑๖ เมตร และ
- มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

โดยกรณีเป็นการก่อสร้างอาคารบ้านแถว ห้องแถว ตึกแถว ความยาวของอาคารแต่ละแถวต้องไม่เกิน ๒๕ เมตร และมีพื้นที่ว่างระหว่างอาคารแต่ละแถวไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

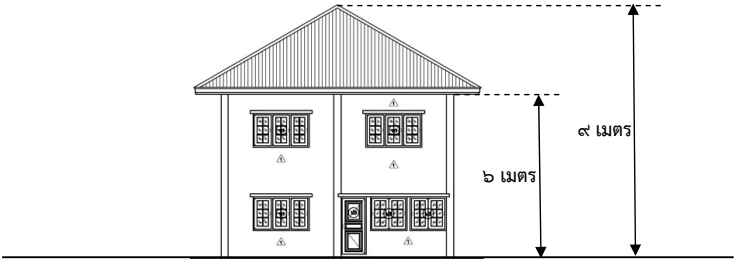
(ง) ในบริเวณพื้นที่ระยะ ๕๐๐ เมตร ทั้งสองฟากตลอดแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารจะต้อง

- มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๒๓ เมตร และ
- มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต
- ไม่ขัดกับข้อกำหนดในการควบคุมอาคารหรือกฎกระทรวงว่าด้วยการผังเมือง

(๓) พื้นที่ว่างตาม (๒) ต้องมีพื้นที่สีเขียวที่เป็นไม้ยืนต้นและเป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างนั้น โดย “พื้นที่ว่าง” ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ.๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักมูลฝอย ที่พักรวมมูลฝอย หรือที่จอดรถ ที่อยู่ภายนอกอาคารก็ได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้าง หรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๑.๒๐ เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น

(๔) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มากกว่า ๔๐ เมตร สามารถดำเนินการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารได้ โดย

- มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๖ เมตร ในกรณีที่เป็นอาคารทรงจั่วให้มีความสูงรวมได้ไม่เกิน ๙ เมตร แต่ความสูงจากพื้นดินถึงยอดผนังของชั้นสูงสุดของอาคารต้องไม่เกิน ๖ เมตร
- ต้องมีพื้นที่ที่มีไม้ยืนต้นปกคลุมดินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

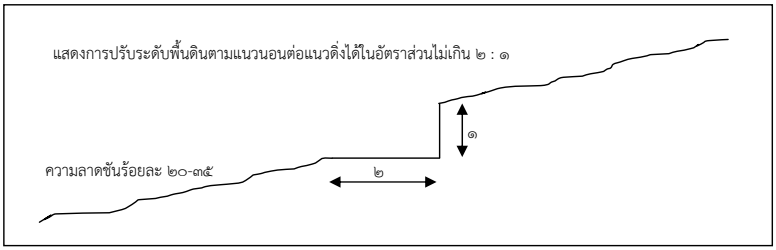

(๕) ในบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันร้อยละ ๒๐-๓๕ สามารถดำเนินการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารได้ โดย

- มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๖ เมตร
- ให้ปรับระดับพื้นดินตามแนวนอนต่อแนวดิ่งได้ในอัตราส่วนไม่เกิน ๒ : ๑ ส่วน

➢ ห้ามปรับระดับโดยการขุดดิน ถมดิน ลึกหรือสูงเกิน ๑ เมตร และมิให้เคลื่อนย้าย ทำลาย หินดาน ทั้งที่อยู่ใต้พื้นดิน ระดับพื้นดิน หรือโผล่เหนือพื้นดิน

➢ มีพื้นที่สีเขียวที่เป็นไม้ยืนต้นที่เป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(๖) พื้นที่เกาะพีพีดอนและเกาะลันตาใหญ่ สามารถดำเนินการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารได้ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) ในบริเวณพื้นที่ที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลรอบเกาะเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๓๐ เมตร การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารจะต้อง

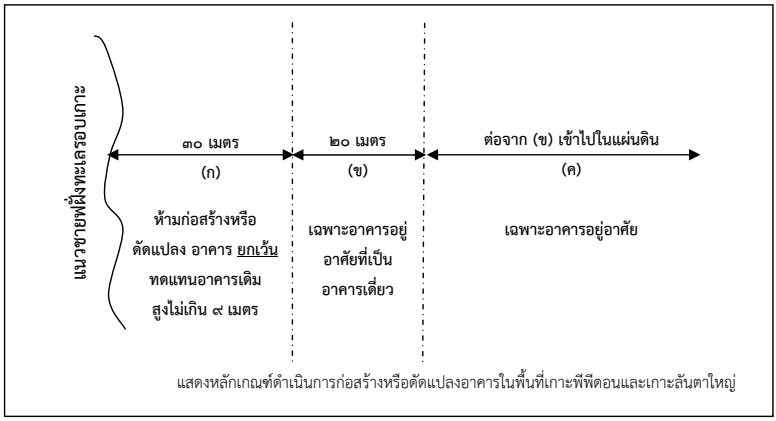
- เป็นการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารเพื่อทดแทนอาคารเดิม
- มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๙ เมตร
- พื้นที่อาคารต้องไม่เกินกว่าที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

(ข) ในบริเวณพื้นที่ที่วัดต่อจาก (๖) (ก) เป็นระยะ ๒๐ เมตร การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารจะต้อง

- ให้มีได้<u>เฉพาะอาคารอยู่อาศัยที่เป็นอาคารเดี่ยว</u> มีความสูงไม่เกิน ๙ เมตร
- มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่า ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(ค) ในบริเวณพื้นที่ที่วัดต่อจาก (๖) (ข) เข้าไปในแผ่นดินทั้งหมด (**<u>ยกเว้น</u>** (๖) (ง) และ (จ)) การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารจะต้อง

- ให้มีได้<u>เฉพาะอาคารอยู่อาศัย</u>ที่มีความสูงไม่เกิน ๙ เมตร
- มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต
- กรณีที่เป็นการก่อสร้างบ้านแถว ความยาวของบ้านแถวและที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถวให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

แสดงหลักเกณฑ์ดำเนินการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารในพื้นที่เกาะพีพีดอนและเกาะลันตาใหญ่

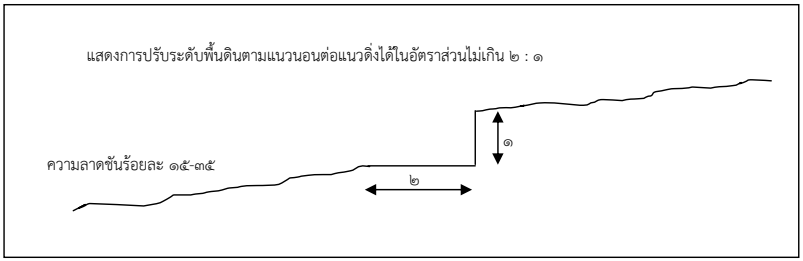
ทั้งนี้ “อาคารอยู่อาศัย” ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. บย๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวร หรือชั่วคราว

(ง) พื้นที่ที่มีความลาดชันตั้งแต่ร้อยละ ๑๕ - ๓๕ สามารถดำเนินการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารได้ โดย

- ให้มีได้<u>เฉพาะอาคารอยู่อาศัย</u>ที่มีความสูงไม่เกิน ๘ เมตร
- มีระยะห่างจากอาคารข้างเคียงไม่น้อยกว่า ๔ เมตร
- ขนาดแปลงที่ดินที่ขออนุญาตต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางวา
- มีพื้นที่อาคารคลุมดินแต่ละหลังไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร
- มีพื้นที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของแปลงที่ดินที่ขออนุญาต

ทั้งนี้ การปรับระดับพื้นดินบนเกาะพีพีดอนและเกาะลันตาใหญ่ ที่มีความลาดชันตั้งแต่ ๑๕ - ๓๕ เปอร์เซ็นต์

- ให้ปรับระดับพื้นดินตามแนวนอนต่อแนวดิ่งได้ในอัตราส่วนไม่เกิน ๒ : ๑ ส่วน
- ห้ามปรับระดับโดยการขุดดินหรือถมดิน ลึกหรือสูงเกิน ๑ เมตร
  <u>ยกเว้น</u> การก่อสร้างระบบฐานรากอาคารห้องใต้ดิน หรือบ่อเก็บน้ำใต้ดิน
- การปรับระดับพื้นดิน การขุดดิน การถมดิน ต้องไม่ทำอันตรายต่อราก ลำต้นของต้นไม้ที่ขึ้นตามธรรมชาติ ที่มีขนาดความโตวัดโดยรอบลำตั้งแต่ ๕๐ เซนติเมตรขึ้นไป ซึ่งวัดจากระดับพื้นดิน ๑๓๐ เซนติเมตร
- ไม่ให้เคลื่อนย้ายหรือทำลายหินดานทั้งที่อยู่ใต้พื้นดิน ระดับพื้นดิน โผล่เหนือพื้นดิน

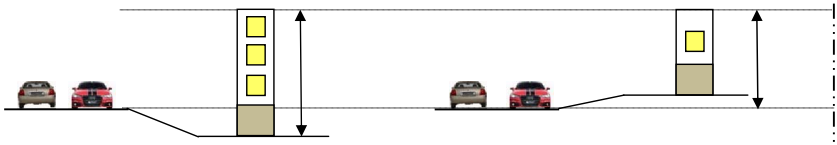

(จ) พื้นที่ที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕ ห้ามปรับสภาพพื้นที่ ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารใดๆ

(ฉ) พื้นที่ว่างตามข้อ (๖) (ข) (ค) และ (ง) ต้องมีพื้นที่สีเขียวที่เป็นไม้ยืนต้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่าง

(๗) การวัดความสูงของอาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะในบริเวณที่ก่อสร้าง ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง**ถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร**

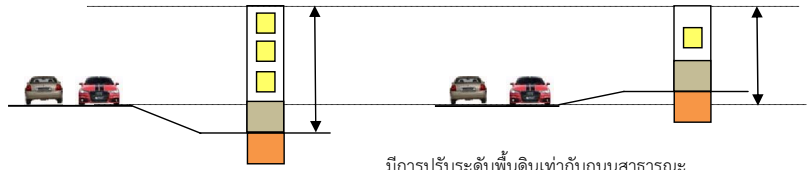
กรณีที่มีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ ให้วัดจากระดับถนนสาธารณะ**ถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร**

กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะ

มีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ

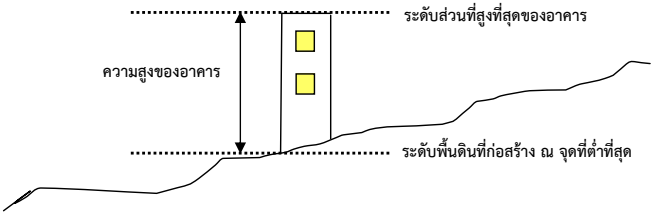
(ข) กรณีมีห้องใต้ดินซึ่งมีค่าระดับเป็นลบ : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง เช่นเดียวกับกรณีแรก **ถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร**

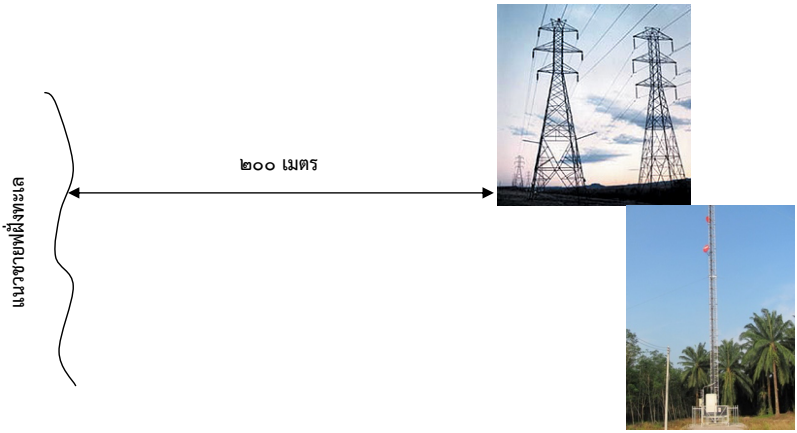
กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะ

มีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ

(ค) กรณีที่ก่อสร้างในพื้นที่ลาดแนวเชิงเขา : ความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง ณ จุดที่ต่ำที่สุด (หมายถึงพื้นดินที่ยังไม่ปรับระดับไม่ใช่พื้นดินที่ปรับระดับแล้ว) **ถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร**

(๘) โครงสร้างที่ใช้ในกิจการโทรคมนาคม กิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการสาธารณูปโภคที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร และไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เรื่องการควบคุมความสูงของอาคารตามข้อนี้

ข้อ ๕ ในพื้นที่ตามข้อ ๓ ห้ามกระทำการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายในบริเวณ ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณที่ ๑

(ก) การใช้ประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ

(ข) การกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐานหรือสภาพทางธรรมชาติในพื้นที่สันดอนหรือปากแม่น้ำ เว้นแต่เป็นกรณีที่ทางราชการกระทำเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งหรือเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตามข้อ ๑๓

(๒) บริเวณที่ ๒ การก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมสภาพหรือเสียหาย เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นการศึกษาและวิจัยทางวิชาการซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมป่าไม้ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

(๓) บริเวณที่ ๓

(ก) ทำการประมงโดยใช้

๑) เครื่องมืออวนลากชนิดมีถุง และเครื่องมืออวนรุน ละวะ ชิบ หรือรุนกุ้ง หรืออวนถุง ทุกชนิดและทุกขนาดที่ใช้เรือยนต์ทุกชนิดทำการประมง

๒) เครื่องมืออวนล้อม อวนญี่ปุ่น อวนต้อนปลาทุกชนิด และลอบดักปลาทุกขนาดในพื้นที่แนวปะการังและกองหินในทะเล

๓) เครื่องมืออวนทับตลิ่ง (อวนชัก) อวนลอยปลาทราย ซึ่งใช้ประกอบกับเครื่องมือกระทุ้งน้ำทำการประมง อวนถ่วง หรือจมกะเบนในบริเวณแหล่งหญ้าทะเล

ความใน (ก) ไม่ใช้บังคับกับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมประมง

(ข) ทำให้เกิดมลพิษ ขยะ สารแขวนลอย ตะกอนแขวนลอย และมลสารปนเปื้อนจากการเดินเรือ การจอดเรือ การขนส่ง หรือการขนถ่าย ที่มีผลทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรมหรือเสียสภาพความเป็นธรรมชาติ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรชีวภาพทางทะเล เช่น ปะการัง หญ้าทะเล สัตว์ทะเล

(ค) เก็บ ทำลาย หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือมีผลกระทบต่อปะการัง ซากปะการัง หินปะการัง กัลปังหา หรือหญ้าทะเล เว้นแต่เป็นการศึกษาและวิจัยทางวิชาการซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมประมง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

(ง) ทอดสมอเรือ หรือกระทำการใด ๆ เช่น กิจกรรมเดินท่องเที่ยวใต้ทะเล (sea walker) เรือท้องกระจก หรือเรือประเภทที่ใช้ความดันอากาศกดน้ำให้ออกจากเรือเพื่อดูปลาใต้ท้องทะเล ที่มีผลต่อสภาพพื้นทะเลในบริเวณที่มีแหล่งหญ้าทะเล แนวปะการัง หินปะการัง และกองหินใต้ทะเลตามธรรมชาติ

(จ) จับ ดัก ล่อ ฆ่า นำขึ้นมาจากทะเล หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด เว้นแต่

๑) เป็นการศึกษาและวิจัยทางวิชาการซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมประมง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี หรือ

๒) การกระทำใด ๆ เพื่อการอนุรักษ์ของหน่วยงานราชการ

(ฉ) กิจกรรมที่มีลักษณะก่อความเดือดร้อนรำคาญอันมีผลกระทบต่อประชาชน เช่น เล่นเรือสกู๊ตเตอร์ เจ็ตสกี หรือกิจกรรมที่ใช้เรือลากทุกชนิด

(ช) ทำการสำรวจวัดคลื่นไหวสะเทือน (seismic wave) เว้นแต่การสำรวจโครงสร้างทางธรณีวิทยาของหน่วยงานราชการที่ไม่มีผลกระทบต่อสัตว์น้ำและสัตว์ทะเล โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตามข้อ ๑๓

(ซ) กิจการร้านอาหาร ภัตตาคาร หรือโรงแรม

(๔) บริเวณที่ ๔

(ก) การกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐาน หรือสภาพทางธรรมชาติของชายหาดเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หรือทำให้ทัศนียภาพบริเวณชายหาดเสียไป

(ข) การขับขี่ยานพาหนะบริเวณพื้นที่ชายหาด ยกเว้นเรือ

(ค) ก่อสร้างเพิงพัก ศาลา อาคาร สิ่งปลูกสร้างใด ๆ รวมทั้งการจัดวางร่ม โต๊ะ เตียง หรือที่นั่ง บริเวณพื้นที่ชายหาด

(ง) จับ ดัก ล่อ ฆ่า นำขึ้นมาจากทะเล หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด เว้นแต่

๑) เป็นการศึกษาและวิจัยทางวิชาการซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมประมง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี หรือ

๒) การกระทำใด ๆ เพื่อการอนุรักษ์ของหน่วยงานราชการ

(จ) การจัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

เป็นมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเรื่องการ**ห้ามกระทำการหรือกิจกรรมใด ๆ** ในแต่บริเวณที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

(๑) บริเวณที่ ๑ เขตอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าชายเลน เพื่อให้ทรัพยากรป่าชายเลนที่มีความอ่อนไหวและเปราะบาง เป็นแหล่งอนุบาลและอาศัยของสัตว์ทะเลหลายชนิด ได้รับการฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่มากขึ้น และรักษาสภาพป่าชายเลนไว้ สำหรับบริเวณที่ป่าชายเลนมีสภาพเสื่อมโทรม การปล่อยทิ้งไว้ไม่กระทำการใดๆ ที่ส่งผลกระทบ ป่าชายเลนก็จะสามารถฟื้นฟูตัวเองได้ จึงไม่สามารถกระทำการหรือกิจกรรม ดังนี้

(ก) การใช้ประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใดๆ

(ข) การกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทาง<u>ธรณีสัณฐาน</u>หรือสภาพทางธรรมชาติในพื้นที่สันดอนหรือปากแม่น้ำ

<u>ยกเว้น</u> เป็นกรณีที่ทางราชการกระทำเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งหรือเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ สามารถกระทำได้โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่

ทั้งนี้ “ธรณีสัณฐาน” หมายถึง แบบรูป หรือลักษณะของเปลือกโลก ที่มีรูปพรรณสัณฐานต่างๆ กัน เช่น เป็นภูเขา ที่ราบสูง ที่ราบ และอื่นๆ

(๒) บริเวณที่ ๒ เขตสงวนและคุ้มครองทรัพยากรป่าไม้ เพื่อรักษาสภาพพื้นที่ป่าไม้ให้คงสภาพธรรมชาติ และสามารถฟื้นฟูตัวเองให้มีความสมบูรณ์ จึงไม่สามารถก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ให้ป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมสภาพหรือเสียหาย

<u>ยกเว้น</u> เป็นการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ หรือการศึกษาและวิจัยทางวิชาการ สามารถกระทำได้โดยต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช อธิบดีกรมป่าไม้ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

(๓) บริเวณที่ ๓ เขตน่านน้ำเพื่อคุ้มครองทรัพยากรทางทะเล ประมงและชายฝั่ง เพื่อให้ทรัพยากรทางทะเล มีระบบนิเวศที่สมดุล สามารถใช้ประโยชน์จากทะเลได้อย่างยั่งยืน จึงไม่สามารถกระทำการหรือกิจกรรม ดังนี้

(ก) การทำประมงที่ใช้เครื่องมือ ดังนี้

๑) อวนลากชนิดมีถุง อวนรุน ละวะ ชิบ รุนกุ้ง อวนถุง ทุกชนิด ทุกขนาด ที่ใช้เรือยนต์ทุกชนิดทำการประมง เนื่องจากเป็นเครื่องมือประมงที่มีประสิทธิภาพสูง ที่ทำให้เกิดการทำลายสัตว์ทะเลในอัตราที่สูง และในระยะ ๓,๐๐๐ เมตร จากแนวชายฝั่งจะเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อนที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจรวมทั้งไข่ของสัตว์ต่างๆ มิให้ถูกทำลายลงอย่างรวดเร็ว และเพื่อคุ้มครองเครื่องมือประมงขนาดเล็ก

๒) อวนล้อม อวนญี่ปุ่น อวนต้อนปลาทุกชนิด ลอบดักปลาทุกขนาด ในพื้นที่แนวปะการัง กองหินในทะเล เนื่องจากการจับปลาลักษณะนี้ จะเป็นการเหยียบย่ำบนปะการัง เพื่อไล่ต้อนปลาเข้าถุงอวน จึงต้องกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองปะการัง และปลาที่อาศัยอยู่ในบริเวณแนวปะการัง

๓) อวนทับตลิ่ง (อวนซัก) อวนลอยปลาทราย ซึ่งใช้ประกอบกับเครื่องมือกระทุ้งน้ำ ในบริเวณแหล่งหญ้าทะเล เพื่อรักษาแหล่งหญ้าทะเลซึ่งเป็นอาหารของพะยูนไม่ให้ถูกทำลาย

<u>ยกเว้น</u> เป็นการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ สามารถกระทำได้โดยต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมประมง

(ข) กิจกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษ ขยะ สารแขวนลอย ตะกอนแขวนลอย และมลสารปนเปื้อนจากการเดินเรือ การจอดเรือ การขนส่ง การขนถ่าย ที่ทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรม เสียสภาพความเป็นธรรมชาติ เนื่องจากการปล่อยมลพิษส่งผลกระทบในทางลบต่อทรัพยากรทางทะเล ทำให้ระบบนิเวศน์ทางทะเลเสียหาย และเสื่อมโทรมเร็วขึ้น

(ค) การเก็บ ทำลาย กระทำด้วยประการใดๆ ที่อาจเป็นอันตราย ที่มีผลกระทบต่อปะการัง ซากปะการัง หินปะการัง กัลปังหา หญ้าทะเล เพื่อคุ้มครองปะการัง ซากปะการัง หินปะการัง กัลปังหาและหญ้าทะเล ที่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตในท้องทะเลในการเป็นแหล่งอาหาร การอนุบาลสัตว์น้ำ รวมถึงเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำบางชนิดด้วย

ยกเว้น เป็นการศึกษาวิจัยทางวิชาการ สามารถกระทำได้โดยต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมประมง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี

(ง) การทอดสมอเรือ หรือกระทำการใด ๆ เช่น กิจกรรมเดินท่องเที่ยวใต้ทะเล (sea walker) เรือท้องกระจก เรือประเภทที่ใช้ความดันอากาศกดน้ำให้ออกจากเรือเพื่อดูปลาใต้ท้องทะเล ที่มีผลต่อสภาพพื้นทะเลในบริเวณแหล่งหญ้าทะเล แนวปะการัง หินปะการัง กองหินใต้ทะเลตามธรรมชาติ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อทรัพยากรทางทะเล

(จ) การจับ ดัก ล่อ ฆ่า นำขึ้นมาจากทะเล หรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ สัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด เพื่อไม่ให้ได้รับผลกระทบจากการขยายตัวของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว หรือการพาณิชย์

ยกเว้น

๑) เป็นการศึกษาและวิจัยทางวิชาการ สามารถกระทำได้โดยต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมประมง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี

หรือ ๒) เป็นการกระทำใด ๆ เพื่อการอนุรักษ์ของหน่วยงานราชการ

ทั้งนี้ ตามบัญชีสัตว์ป่าสงวนในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งหมด ๑๕ ชนิด มีสัตว์ทะเลหายาก ๑ ชนิด ได้แก่ พะยูน ซึ่งขณะนี้ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้เสนอรายชื่อสัตว์น้ำหายากและใกล้สูญพันธุ์ เพื่อพิจารณาในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งหมด ๒๔ ชนิด แบ่งเป็น

- สัตว์สงวน ๔ ชนิด ได้แก่ วาฬบรูด้า วาฬโอมูระ เต่ามะเฟือง และฉลามวาฬ
- สัตว์คุ้มครอง ๒๐ ชนิด ได้แก่ กระเบนแมนต้ายักษ์ กระเบนแมนต้าปะการัง กระเบนปีศาจครีบสั้น กระเบนปีศาจหางหนาม กระเบนปีศาจครีบโค้ง กระเบนปีศาจแคระ โรนิน (กระเบนท้องน้ำ) โรนันเม็ด โรนันหัวไทรจุดขาว โรนันหัวไทร โรนันหัวไทรยักษ์ โรนันจมูกเรียบ โรนันจุดขาว โรนันจุดขาวใหญ่ โรนันหัวจิ้งจก โรนันจมูกกว้าง ฉนากปากแหลม ฉนากเขียว ฉนากยักษ์ และกระเบนราหูน้ำจืด

สัตว์ทะเลหายาก ประเภทสัตว์สงวน ๔ ชนิด
ที่ถูกเสนอในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

(ฉ) กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชน เช่น เล่นเรือสกู๊ตเตอร์ เจ็ตสกี กิจกรรมที่ใช้เรือลากทุกชนิด เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวส่งผลต่อแนวปะการังน้ำตื้น และหญ้าทะเล และยังก่อให้เกิดตะกอนน้ำขุ่น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นท้องทะเล ซึ่งมีผลต่อระบบนิเวศน์ และสัตว์ที่อาศัยบริเวณน้ำตื้น นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบด้านเสียงและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่เล่นน้ำ จึงควรกำหนดมาตรการเพื่อควบคุม

(ช) การสำรวจวัดคลื่นไหวสะเทือน (seismic wave) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเล

ยกเว้น การสำรวจโครงสร้างทางธรณีวิทยาของหน่วยงานราชการที่ไม่มีผลกระทบต่อสัตว์น้ำและสัตว์ทะเล สามารถกระทำได้โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่

ทั้งนี้ “คลื่นไหวสะเทือน (seismic wave)” เกิดจากชั้นหินกระทบกันจากการเคลื่อนตัวของแผ่นเปลือกโลก แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ คลื่นในตัวกลาง และ คลื่นพื้นผิว

(ซ) กิจการร้านอาหาร ภัตตาคาร โรงแรม เพื่อควบคุม และรักษาสภาพธรรมชาติของพื้นที่ไว้ ไม่ให้มีการเพิ่มขึ้นของกิจการร้านอาหาร ภัตตาคาร หรือโรงแรม

(๔) บริเวณที่ ๔ เขตการจัดการชายฝั่งทะเลและเกาะ เพื่อบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบริเวณชายฝั่งทะเลและเกาะ ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมเดิม

และคุ้มครองสภาพธรรมชาติของชายหาด รวมถึง คุ้มครองเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด จึงไม่สามารถกระทำการหรือกิจกรรม ดังนี้

(ก) การกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐาน สภาพทางธรรมชาติของชายหาดไปจากเดิม ทำให้ทัศนียภาพบริเวณชายหาดเสียไป

(ข) การขับขี่ยานพาหนะบริเวณพื้นที่ชายหาด **ยกเว้น** เรือ สามารถกระทำได้

(ค) การก่อสร้างเพิงพัก ศาลา อาคาร สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ และการจัดวางร่ม โต๊ะ เตียง ที่นั่ง ในบริเวณพื้นที่ชายหาด

(ง) การจับ ดัก ล่อ ฆ่า นำขึ้นมาจากทะเล หรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ สัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด

ยกเว้น

๑) เป็นการศึกษาและวิจัยทางวิชาการ สามารถกระทำได้โดยต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีกรมประมง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี

หรือ ๒) การกระทำใด ๆ เพื่อการอนุรักษ์ของหน่วยงานราชการ

(จ) การจัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน ในพื้นที่เกาะต่างๆ

ทั้งนี้ “การจัดสรรที่ดิน” ตามพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ หมายความว่า การจำหน่ายที่ดินที่ได้แบ่งเป็นแปลงย่อยรวมกันตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งจากที่ดินแปลงเดียวหรือแบ่งจากที่ดินหลายแปลงที่มีพื้นที่ติดต่อกันโดยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์เป็นค่าตอบแทน และให้หมายความรวมถึงการดำเนินการดังกล่าวที่ได้มีการแบ่งที่ดินเป็นแปลงย่อยไว้ไม่ถึงสิบแปลงและต่อมาได้แบ่งที่ดินแปลงเดิมเพิ่มเติมภายในสามปี เมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไปด้วย

ข้อ ๖ ในพื้นที่ตามข้อ ๓ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกประเภทหรือทุกชนิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่

(ก) โรงงานจำพวกที่ ๑ ทั้งนี้ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(ข) โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการ หรืออุตสาหกรรมที่ให้บริการแก่ชุมชน โรงงานที่เกี่ยวกับกิจการสาธารณูปโภค ตามบัญชี ๑ ท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร และต้องมีการควบคุมมลพิษให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(ค) โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงผังเมืองรวมที่มีการประกาศเพื่อบังคับใช้ในพื้นที่ตามข้อ ๓ ทั้งนี้ ต้องมีแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

โรงงานจำพวกที่ ๓ ให้ตั้งได้เฉพาะในพื้นที่ที่มีระยะ ๑ กิโลเมตร จากแนวเขตทางของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม)

(ง) โรงงานที่จำเป็นต้องก่อสร้างทดแทนโรงงานที่มีอยู่เดิมโดยต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(จ) โรงงานที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายเพื่อความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับโรงงานในการผลิต ขนส่ง และระบบจำหน่าย ในการนี้ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบนำผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการตามข้อ ๑๓ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป

(๒) ฌาปนสถาน เว้นแต่จำเป็นต้องก่อสร้างทดแทนฌาปนสถานที่มีอยู่เดิม โดยต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๓) สุสาน เว้นแต่ในกรณีที่สุสานเดิมนั้นได้ใช้ประโยชน์เต็มพื้นที่แล้ว จึงจะก่อสร้างสุสานใหม่ได้โดยต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และมีระยะห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะหรือบ่อน้ำเพื่อการบริโภคไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

(๔) คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงบรรจุ สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ และสถานที่เก็บก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซและสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

(๕) คลังน้ำมันและสถานที่เก็บรักษาน้ำมันลักษณะที่สาม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการจำหน่าย เว้นแต่สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๖) โรงเรือนหรืออาคารที่ใช้เลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าหรือเพื่อการท่องเที่ยว ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือที่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เว้นแต่มีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะหรือบ่อน้ำเพื่อการบริโภคไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร โดยต้องมีบ่อกรองและบ่อบำบัดมูลสัตว์และน้ำเสีย ตลอดจนต้องมีมาตรการควบคุมการปล่อยทิ้งของเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๗) อาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง

เพื่อเป็นการบรรเทาผลกระทบด้านมลภาวะต่อระบบนิเวศ และป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาทัศนียภาพของพื้นที่ ในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ โดยกำหนด **ห้าม**ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการ ดังนี้

(๑) การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการโรงงานทุกประเภทหรือทุกชนิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เนื่องจากโรงงานบางประเภทจะปล่อยมลพิษซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการให้มีเฉพาะโรงงานที่มีความจำเป็นในพื้นที่และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย และเพื่อป้องกันการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพ และศักยภาพของพื้นที่

ข้อยกเว้น สามารถก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการโรงงานบางประเภทได้ ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) โรงงานจำพวกที่ ๑ โดยต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(ข) โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมที่ให้บริการแก่ชุมชน โรงงานที่เกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภค **ตามบัญชี ๑ ท้ายประกาศกระทรวงฯ** โดย

- ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร
- ต้องมีการควบคุมมลพิษให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(ค) โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงผังเมืองรวม ที่มีการประกาศเพื่อบังคับใช้ในพื้นที่นี้ โดย

- ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร
- โรงงานจำพวกที่ ๓ ให้ตั้งได้เฉพาะในพื้นที่ระยะ ๑ กิโลเมตร จากแนวเขตทางของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม)

(ง) โรงงานที่จำเป็นต้องก่อสร้างทดแทนโรงงานที่มีอยู่เดิม โดย

- ต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ได้ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(จ) โรงงานที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายเพื่อความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศที่ได้รับการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับโรงงานในการผลิต ขนส่ง และระบบจำหน่าย โดย

- ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบนำผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป

ทั้งนี้ “โรงงานตามนโยบายเพื่อความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศ” ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดกระบี่ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อน และต้องนำผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เพื่อพิจารณาให้ความเห็น โดยสามารถดำเนินการควบคู่กับการพิจารณารายงาน EIA , EHIA แล้วแต่กรณี ได้ เมื่อผ่านกระบวนการทั้งหมดแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาและคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วจึงสามารถดำเนินการได้ สำหรับความสูงอาคาร และพื้นที่ว่าง ในการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้มีข้อห้ามตามประกาศนี้ แต่ต้องเป็นไปตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการฌาปนสถาน เนื่องจากฌาปนสถาน ที่การเผาไหม้ไม่สมบูรณ์หรืออุณหภูมิไม่สูงพอ ทำให้เกิดสารมลพิษ เช่น สารไดออกซิน ฟิวแรนส์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ฝุ่นละออง เขม่า และขี้เถ้าฟุ้งกระจายอยู่ในอากาศ ทั้งนี้พิษของสารไดออกซิน และฟิวแรนส์ เมื่อสะสมในร่างกายจะส่งผลให้เกิดโรคต่าง ๆ เช่น ตับอักเสบ ระบบภูมิคุ้มกันบกพร่อง ตัวอ่อนหรือทารกผิดปกติ รวมทั้งก่อให้เกิดโรคมะเร็ง จึงจำเป็นต้องออกมาตรการควบคุม

ข้อยกเว้น หากเป็นการก่อสร้างทดแทนฌาปนสถานที่มีอยู่เดิม สามารถกระทำได้ โดย

- ต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๓) การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการสุสาน เนื่องจากการสร้างสุสาน จะส่งผลให้เกิดการกระจายของสิ่งปฏิกูลลงสู่น้ำใต้ดิน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการข้อนี้ขึ้น

ข้อยกเว้น หากสุสานเดิมนั้นได้ใช้ประโยชน์เต็มพื้นที่แล้ว สามารถก่อสร้างสุสานใหม่ได้โดย

- ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และ
- มีระยะห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะหรือบ่อน้ำเพื่อการบริโภคไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

(๔) การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการคลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงบรรจุ สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ และสถานที่เก็บก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เนื่องจากการสร้างคลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงบรรจุ สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ และสถานที่เก็บก๊าซปิโตรเลียมเหลว บริเวณย่านชุมชน จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน จึงเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อควบคุม

ข้อยกเว้น สามารถก่อสร้างสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซได้

(๕) การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการคลังน้ำมันและสถานที่เก็บรักษาน้ำมันลักษณะที่สาม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการจำหน่าย เนื่องจากการสร้างคลังน้ำมันและสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน บริเวณย่านชุมชน จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน จึงเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อควบคุม

ข้อยกเว้น สามารถก่อสร้างสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงได้

ทั้งนี้ การกำหนด “สถานที่เก็บรักษาน้ำมันลักษณะที่สาม” เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ มี ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑) ลักษณะที่หนึ่ง ได้แก่ สถานที่เก็บน้ำมันชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด ดังต่อไปนี้

(ก) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟมากที่มีปริมาณไม่เกิน ๔๐ ลิตร

(ข) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟปานกลางที่มีปริมาณไม่เกิน ๒๒๗ ลิตร

(ค) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟน้อยที่มีปริมาณไม่เกิน ๔๕๔ ลิตร

๒) ลักษณะที่สอง ได้แก่ สถานที่เก็บน้ำมันชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด ดังต่อไปนี้

(ก) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟมากที่มีปริมาณเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๕๔ ลิตร

(ข) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟปานกลางที่มีปริมาณเกิน ๒๒๗ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร

(ค) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟน้อยที่มีปริมาณเกิน ๔๕๔ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ ลิตร

๓) ลักษณะที่สาม ได้แก่ สถานที่เก็บน้ำมันชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด ดังต่อไปนี้

(ก) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟมากที่มีปริมาณเกิน ๔๕๔ ลิตรขึ้นไป

(ข) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟปานกลางที่มีปริมาณเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป

(ค) สถานที่เก็บน้ำมันชนิดไวไฟน้อยที่มีปริมาณเกิน ๑๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป

โดยปริมาณทั้งหมดของน้ำมันในสถานที่เก็บรักษาน้ำมันลักษณะที่สามรวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ ลิตร

(๖) การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ หรืออาคารเลี้ยงสัตว์ที่มีลักษณะการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าหรือเพื่อการท่องเที่ยว ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ จะต้องถูกควบคุมการปล่อยมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือที่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ข้อยกเว้น สามารถก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ หรืออาคารเลี้ยงสัตว์ที่มีลักษณะการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าหรือเพื่อการท่องเที่ยวได้ ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลมากกว่า ๑,๐๐๐ เมตร
- ต้องห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะ บ่อน้ำเพื่อการบริโภคมากกว่า ๓๐๐ เมตร

- ต้องมีบ่อกรองและบ่อบำบัดมูลสัตว์และน้ำเสีย
- ต้องมีมาตรการควบคุมการปล่อยทิ้งของเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

ทั้งนี้ “แหล่งกำเนิดมลพิษ” ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายถึง ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใดๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ

และ “เหตุรำคาญ” หมายความว่า เหตุรำคาญตามบทบัญญัติมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่ ๑) สถานที่เลี้ยงไม่เหมาะสม สกปรก มีกลิ่นเหม็น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรค เป็นต้น ๒) โดยวิธีการเลี้ยงที่รบกวนความเป็นอยู่ของผู้อาศัยข้างเคียง เช่น การปล่อยให้สัตว์ไปกินพืชผักของคนข้างบ้าน หรือปล่อยให้ไปถ่ายบ้านข้างเคียง เป็นต้น ๓) เลี้ยงจำนวนมากเกินไป เช่น สถานที่เลี้ยงคับแคบ อยู่ใกล้บ้านข้างเคียง แต่ก็เลี้ยงจำนวนมาก จนเกิดเสียงร้องดัง มีกลิ่นสาบ หรือกลิ่นมูลเหม็น เป็นต้น

(๗) การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง เนื่องจากอาคารเลี้ยงนกสร้างความเดือดร้อนรำคาญจากมูลนก และเสียงเรียกนก ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรค เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกสุขลักษณะ จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อควบคุม

ข้อ ๗ ในพื้นที่ตามข้อ ๓ ห้ามกระทำหรือประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การทำเหมือง เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(ก) พื้นที่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

(ข) กรณีที่ได้รับคำขออนุญาตประกอบกิจการทำเหมืองแร่ไว้ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ

(๒) การขุด ตัก หรือดูด กรวด ดิน หินผุ ทราย หรือลูกรัง ในลักษณะหรือในบริเวณดังต่อไปนี้

(ก) บริเวณที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕

(ข) ความลึกของบ่อจากระดับพื้นดินเกิน ๓ เมตร

(ค) พื้นที่ปากบ่อเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ยกเว้นการขุดบ่อเพื่อใช้เป็นแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภค

(ง) พื้นที่สาธารณะหรือบริเวณสำหรับราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน

(จ) บริเวณที่มีความลึกของบ่ออยู่เหนือชั้นน้ำบาดาลชั้นแรกน้อยกว่า ๒ เมตร

(ฉ) บริเวณที่อยู่ใกล้เส้นทางคมนาคมหรือทางน้ำธรรมชาติในระยะ ๑๐๐ เมตร

(ช) บริเวณที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่สำคัญหายาก และแหล่งที่มีซากดึกดำบรรพ์

(ซ) เขตโบราณสถานหรือบริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปกรรม

(ฌ) บริเวณแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๒

(๓) การถมทะเลหรือที่ชายตลิ่ง เว้นแต่เป็นนโยบายของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหรือมีความจำเป็นเพื่อกิจการของส่วนราชการ ทั้งนี้ ให้เสนอคณะกรรมการตามข้อ ๑๓ ให้ความเห็น และคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป

(๔) การปล่อยทิ้งมลพิษลงสู่แหล่งน้ำหรือทะเล เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการแล้ว

(๕) การปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำแม่น้ำ เว้นแต่กรณีที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และกระชังเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับอนุญาตตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยและกฎหมายว่าด้วยการประมง

(๖) การถม ปรับสภาพ หรือปิดกั้นพรุหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ซึ่งมีผลทำให้ตื้นเขิน หรือเปลี่ยนทิศทางน้ำ หรือทำให้น้ำไม่อาจไหลได้ตามปกติหรือตามธรรมชาติ

(๗) การกระทำใด ๆ ที่เป็นการค้นหา เก็บ ทำลาย หรือทำให้เสียหาย ซึ่งโบราณสถาน โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เว้นแต่กระทำเพื่อการศึกษาและวิจัยทางวิชาการหรือเป็นการดำเนินการของทางราชการซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมศิลปากรตามกฎหมายดังกล่าว

(๘) การจับหรือการครอบครองปลาสวยงามตามบัญชี ๒ ท้ายประกาศนี้ เว้นแต่

(ก) เป็นการกระทำของทางราชการเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง การเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือเพื่อกิจการสวนสัตว์ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

(ข) เป็นการกระทำของเอกชนเฉพาะการครอบครองเพื่อการเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือกิจการสวนสัตว์สาธารณะซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

(๙) การเพาะเลี้ยงกุ้งเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นการเพาะเลี้ยงในกระชัง หรือเป็นผู้ประกอบกิจการก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และได้จดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนบัญชีรายชื่อ ตามระเบียบปฏิบัติหรือหลักเกณฑ์เงื่อนไขและมาตรการที่กรมประมงกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะตามจำนวนพื้นที่ที่ได้จดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนไว้แล้ว

(๑๐) การครอบครองซาก หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด

เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ จึง**ห้าม**กระทำหรือประกอบกิจกรรม ดังนี้

(๑) การทำเหมือง เนื่องจากมีผลกระทบต่อสภาพทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ สัตว์ป่า และแหล่งน้ำ ก่อให้เกิดฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย ถนนชำรุดเสียหาย และเหมืองบางประเภท จะก่อให้เกิดสารมลพิษปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อยกเว้น สามารถทำเหมืองได้ ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- พื้นที่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐
- กรณีที่ได้รับคำขออนุญาตประกอบกิจการทำเหมืองแร่ไว้ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ จังหวัดกระบี่ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ

(๒) การขุด ตัก หรือดูด กรวด ดิน หินผุ ทราย หรือลูกรัง เพื่อป้องกันการพังทลายของดินและการทรุดตัวของพื้นดิน ผลกระทบต่อน้ำผิวดิน และน้ำใต้ดินและเพื่อรักษาสภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่ไว้ที่มีลักษณะหรือบริเวณ ต่อไปนี้

- บริเวณที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕
- ความลึกของบ่อจากระดับพื้นดินเกิน ๓ เมตร
- พื้นที่ปากบ่อเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

  ยกเว้น การขุดบ่อเพื่อใช้เป็นแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภค สามารถกระทำได้
- พื้นที่สาธารณะหรือบริเวณสำหรับราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน
- บริเวณที่มีความลึกของบ่ออยู่เหนือชั้นน้ำบาดาลชั้นแรกน้อยกว่า ๒ เมตร
- บริเวณที่อยู่ใกล้เส้นทางคมนาคมหรือทางน้ำธรรมชาติในระยะ ๑๐๐ เมตร
- บริเวณที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่สำคัญ หายาก และแหล่งที่มีซากดึกดำบรรพ์
- บริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปกรรม
- บริเวณแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒

(๓) การถมทะเลหรือที่ชายตลิ่ง เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ชายฝั่ง ณ บริเวณนั้น และบริเวณต่อเนื่องข้างเคียง หากไม่มีการศึกษาตามหลักวิชาการ และพิจารณาอย่างรอบคอบ

ข้อยกเว้น หากเป็นนโยบายของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหรือมีความจำเป็นเพื่อกิจการของส่วนราชการ สามารถกระทำได้โดยต้องเสนอคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผล

การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่ให้ความเห็น ซึ่งจะต้องดำเนินการขออนุญาตตามกฎหมาย/ระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป

ทั้งนี้ “การถมทะเล” หรือ “การถมที่ดินในทะเล” ตามที่สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ใช้ในการพิจารณากิจกรรมการถมที่ดินในทะเล ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ หมายถึง กระบวนการสร้างที่ดินใหม่ โดยการถมทรายดิน หรือโคลน หรือวัสดุอื่นใดในพื้นที่ทะเล รวมไปถึงชายฝั่งทะเล เพื่อใช้ประโยชน์บนที่ดินนั้นในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) การกระทำหรือกิจกรรมที่ปล่อยทิ้งมลพิษลงสู่แหล่งน้ำหรือทะเล เนื่องจากการปล่อยมลพิษส่งผลกระทบในทางลบต่อทรัพยากรทางทะเลเพราะทำให้ระบบนิเวศน์ทางทะเลเสียหายและเสื่อมโทรมเร็วขึ้น

ยกเว้น เป็นของเสียที่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการ

ทั้งนี้ “มลพิษ” ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายถึง ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่นๆ รวมทั้งกากตะกอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

(๕) การปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำแม่น้ำ เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับระบบนิเวศน์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และการกัดเซาะชายฝั่ง

ข้อยกเว้น สามารถกระทำได้ โดย

- ได้รับอนุญาตตามข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ มี ๗ ประเภท ได้แก่ ๑) ท่าเทียบเรือ ๒) สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ ๓) สะพานข้ามแม่น้ำหรือสะพานข้ามคลอง ๔) ท่อหรือสายเคเบิล ๕) เขื่อนกันน้ำเซาะ ๖) คานเรือ และ ๗) โรงสูบน้ำ
- กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับอนุญาตตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยและกฎหมายว่าด้วยการประมง

ทั้งนี้ “การล่วงล้ำลำแม่น้ำ” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ หมายถึง ล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

(๖) การถม ปรับสภาพ หรือปิดกั้นพรุหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ซึ่งมีผลทำให้ตื้นเขิน หรือเปลี่ยนทิศทางน้ำ หรือทำให้น้ำไม่อาจไหลได้ตามปกติหรือตามธรรมชาติ เนื่องจากป่าพรุเป็นระบบนิเวศน้ำจืดที่สำคัญเป็นแหล่งอาหารของทั้งคนและสัตว์ต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่เก็บกักน้ำยามฤดูแล้ง และรองรับน้ำในฤดูฝน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการนี้ เพื่อป้องกันการทำลายสภาพพรุ หรือนำพื้นที่พรุ ไปใช้ประโยชน์ในกิจกรรมที่ไม่ถูกต้อง

ทั้งนี้ “แหล่งน้ำสาธารณะ” ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการเกี่ยวกับการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณประโยชน์ที่ตื้นเขิน พ.ศ. ๒๕๔๗ หมายความว่า ลำราง ห้วย หนอง คลอง บึง บาง และแหล่งน้ำอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ไม่รวมถึงน่านน้ำตามพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖

(๗) การกระทำใดๆ ที่เป็นการค้นหา เก็บ ทำลาย หรือทำให้เสียหาย ซึ่งโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

ยกเว้น เพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการหรือเป็นการดำเนินการของทางราชการสามารถกระทำได้โดยต้องได้รับอนุญาตจากกรมศิลปากร

ทั้งนี้ “โบราณวัตถุ” ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ หมายถึง สังหาริมทรัพย์ที่เป็นของโบราณ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งประดิษฐ์หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือที่เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของโบราณสถาน ซากมนุษย์หรือซากสัตว์ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการประดิษฐ์หรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นประโยชน์ในทางศิลปประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี

และ “ศิลปวัตถุ” ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายถึง สิ่งที่ทำด้วยฝีมืออย่างประณีตและมีคุณค่าสูงในทางศิลปะ

(๘) การจับหรือการครอบครองปลาสวยงามตามที่กำหนดใน**บัญชี ๒ ท้ายประกาศกระทรวงฯ**

ข้อยกเว้น สามารถกระทำได้ โดย

- เป็นการกระทำของทางราชการเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง การเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือเพื่อกิจการสวนสัตว์ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมาย
- เป็นการกระทำของเอกชนเฉพาะการครอบครองเพื่อการเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือกิจการสวนสัตว์สาธารณะซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

ทั้งนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการสวนสัตว์ หรือสวนสัตว์สาธารณะ ได้แก่ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเพาะพันธุ์ หรือการเพาะเลี้ยง ได้แก่ พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

(๙) การเพาะเลี้ยงกุ้งเพื่อการค้า เนื่องจากกิจการเพาะเลี้ยงกุ้ง ส่งผลให้เกิดมลพิษกระจายออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการนำกุ้งทะเลมาเลี้ยงบนพื้นที่น้ำจืด เป็นสาเหตุทำให้เกิดการแพร่กระจายของดินเค็ม จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการข้อนี้ขึ้น

ข้อยกเว้น สามารถกระทำได้ โดย

- เป็นการเพาะเลี้ยงในกระชัง
- เป็นผู้ประกอบกิจการก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ
- จดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนบัญชีรายชื่อ ตามระเบียบปฏิบัติ หรือหลักเกณฑ์เงื่อนไขและมาตรการที่กรมประมงกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะตามจำนวนพื้นที่ที่ได้จดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนไว้แล้ว

(๑๐) การครอบครองซาก หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลาม วาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด เพื่อป้องกันมิให้เกิดการล่าหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นอันตรายต่อเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ในพื้นที่ตามข้อ ๓ การติดตั้งป้ายหรือการก่อสร้างสิ่งใด ๆ เพื่อติดตั้งป้าย ต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่ที่จะติดตั้งป้ายหรือก่อสร้างต้องมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือพื้นที่ที่มีความลาดชันไม่เกินร้อยละ ๓๕

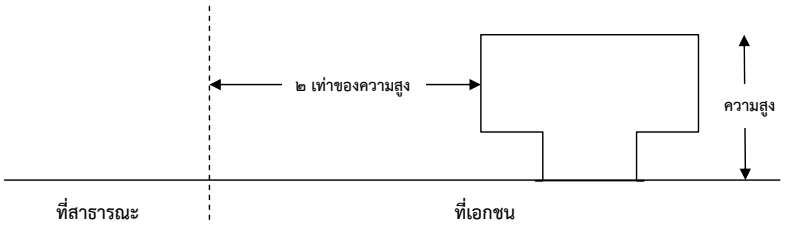
(๒) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างดังกล่าวต้องไม่บดบังทัศนวิสัยหรือทัศนียภาพและต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) ถ้าติดตั้งหรือก่อสร้างในพื้นที่ของเอกชนต้องมีระยะห่างจากที่สาธารณะในแนวราบบนพื้นดินและในอากาศไม่น้อยกว่าสองเท่าของความสูงของป้ายในแนวดิ่งนับจากพื้นดิน

เพื่อควบคุมเกี่ยวกับการติดตั้งป้าย การก่อสร้างสิ่งใดๆ เพื่อติดตั้งป้าย มิให้เกิดอันตราย และบดบังทัศนียภาพในพื้นที่ รวมทั้งเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ การติดตั้งป้าย หรือการก่อสร้างสิ่งใด ๆ เพื่อติดตั้งป้าย ในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ จะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- พื้นที่ที่จะติดตั้งป้ายหรือก่อสร้างต้องมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือพื้นที่ที่มีความลาดชันไม่เกินร้อยละ ๓๕
- ต้องไม่บดบังทัศนวิสัยหรือทัศนียภาพ และเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

➢ การติดตั้งหรือก่อสร้าง ในพื้นที่เอกชน ต้องมีระยะห่างจากที่สาธารณะในแนวราบบนพื้นดินและในอากาศไม่น้อยกว่าสองเท่าของความสูงของป้ายในแนวดิ่งนับจากพื้นดิน

ข้อ ๙ การก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ โดยรอบเขตโบราณสถานที่ได้มีประกาศขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในระยะ ๑๐๐ เมตร ต้องมีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร และต้องไม่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพ

เพื่อป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โบราณสถาน ตลอดจนรักษาทัศนียภาพของพื้นที่ การก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ โดยรอบเขตโบราณสถานที่ได้มีประกาศขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในระยะ ๑๐๐ เมตร ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

➢ ต้องมีความสูงของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างไม่เกิน ๖ เมตร

➢ ต้องไม่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพของโบราณสถาน

ทั้งนี้ “โบราณสถาน” ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการก่อสร้าง หรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของอสังหาริมทรัพย์นั้น เป็นประโยชน์ในทางศิลปประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี ทั้งนี้ ให้รวมถึงสถานที่ที่เป็นแหล่งโบราณคดีแหล่งประวัติศาสตร์และอุทยานประวัติศาสตร์ด้วย

ข้อ ๑๐ การก่อสร้างโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม สถานที่พักตากอากาศ อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อหรือทางน้ำสาธารณะ โดยระบบและน้ำเสียที่บำบัดแล้วต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

เพื่อลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียในระดับหนึ่งก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมแนวทางปฏิบัติด้านการจัดการและแก้ไขปัญหาน้ำเสียของประเทศให้เป็นไปทิศทางเดียวกัน การก่อสร้างโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม สถานที่พักตากอากาศ อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ สามารถกระทำได้ ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- ต้องติดตั้ง จัดให้มีบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อทางน้ำสาธารณะ
- ระบบและน้ำเสียที่บำบัดแล้วต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

ทั้งนี้ รายละเอียดของบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียระบุไว้ใน**ภาคผนวก ข**

ข้อ ๑๑ ในพื้นที่ตามข้อ ๓ นอกจากต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้แล้ว ก่อนการก่อสร้างอาคาร หรือดำเนินโครงการหรือประกอบกิจการ ให้จัดทำและเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นหรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี ต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

(ก) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม หรือสถานที่พักตากอากาศ ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารดังกล่าวรวมกันตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร

(ข) อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารดังกล่าวรวมกันตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร

(ค) กิจการที่นำบ้านพักอาศัย หรือห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถว ที่อยู่ในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกันไปใช้ประโยชน์เพื่อให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม และที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้องขึ้นไป

(ง) โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตั้งแต่ ๑๐ เตียง ถึง ๕๙ เตียง

(จ) การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อประกอบการพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินที่มีจำนวนแปลงที่ดินตั้งแต่ ๑๐๐ แปลง แต่ไม่ถึง ๕๐๐ แปลง หรือมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๙ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่

(ฉ) โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวมชุมชน หรือสถานที่ที่ใช้ในการกำจัดมูลฝอย เว้นแต่โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวมเฉพาะสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(ช) ท่าเทียบเรือทุกประเภทที่สามารถรับเรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอส แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ตันกรอส หรือมีความยาวหน้าท่าตั้งแต่ ๒๐ เมตร แต่ไม่ถึง ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมของท่าเทียบเรือตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(ซ) ท่าเทียบเรือสำราญกีฬาที่รองรับเรือได้ตั้งแต่ ๕ ลำ แต่ไม่ถึง ๕๐ ลำ หรือพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(ก) โครงการหรือกิจการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

(ข) โครงการหรือกิจการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นกลไกการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลในอนาคตที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า โดยกำหนดประเภทโครงการหรือกิจการที่มีแนวโน้มด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นโครงการที่มีการใช้ทรัพยากรและปล่อยทิ้งของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือเป็นโครงการที่เสี่ยงต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ หรือมีผลกระทบในวงกว้าง โดยให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมก่อน ระหว่าง และหลังการดำเนินการ ตามการกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการที่จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) แล้วแต่กรณี ก่อนการก่อสร้างอาคาร หรือดำเนินโครงการ หรือประกอบกิจการในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ เพื่อนำเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ (รายละเอียดใน**ภาคผนวก ค**) ประกอบด้วย

(๑) โครงการหรือกิจกรรม และขนาด รวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติในการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE)

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ	ผู้พิจารณา
๑.	โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม หรือสถานที่พักตากอากาศ	ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารดังกล่าวรวมกันตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอรายงาน ในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	- คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในเขตเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ จะเป็นผู้พิจารณารายงานฯ ในลำดับที่ ๑ – ๘ ที่กำหนดไว้ทั้งหมด
๒.	อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด	ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้องถึง ๗๙ ห้องหรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารดังกล่าวรวมกันตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอรายงานในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	
๓.	กิจการที่นำบ้านพักอาศัย หรือห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถว	ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้องขึ้นไป ที่อยู่ในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกันไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอรายงานในขั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	
๔.	โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตั้งแต่ ๑๐ – ๕๙ เตียง	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารโดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงานในขั้นแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น	
๕.	การจัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อประกอบการพาณิชย์	ที่มีจำนวนที่ดินแปลงตั้งแต่ ๑๐๐ แปลง แต่ไม่ถึง ๕๐๐ แปลง หรือมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๙ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตจัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน	

ลำดับที่	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ	ผู้พิจารณารายงาน
๖.	โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวมชุมชน หรือสถานที่ที่ใช้ในการกำจัดมูลฝอย **<u>ยกเว้น</u>** โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวมเฉพาะสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	ทุกขนาด	- ให้เสนอในขั้นขออนุญาตก่อสร้างเพื่อประกอบกิจการหรือขั้นขออนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี	
๗.	ท่าเทียบเรือทุกประเภท	ที่สามารถรับเรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสไม่ถึง ๕๐๐ ตันกรอส หรือมีความยาวหน้าท่าตั้งแต่ ๒๐ เมตร แต่ไม่ถึง ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมของท่าเทียบเรือตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	- ให้เสนอในขั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ	
๘.	ท่าเทียบเรือสำราญและกีฬา	ที่รองรับเรือได้ตั้งแต่ ๕ ลำ แต่ไม่ถึง ๕๐ ลำหรือพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	- ให้เสนอในขั้นขออนุมัติ หรือขออนุญาตโครงการ	

(๒) ประเภทโครงการหรือกิจกรรม และขนาด รวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงฯ (EHIA)

ลำดับที่	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ	ผู้พิจารณารายงาน
๑. ตามมาตรการข้อ ๑๑ วรรคสามข้อ (ก)	โครงการหรือกิจการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ	เป็นไปตามที่ประกาศกระทรวงฉบับเดียวกันกำหนด **<u>ยกเว้น</u>** โครงการหรือกิจการด้านอาคาร การจัดสรรที่ดิน และการบริการชุมชน	เป็นไปตามที่ประกาศกระทรวงฉบับเดียวกันกำหนด	- คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ส่วนกลาง) พิจารณาแล้วแต่โครงการหรือกิจการที่ดำเนินการ

ลำดับที่	ประเภทโครงการ หรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ	ผู้พิจารณารายงาน
(ต่อ) ๑. ตามมาตรการข้อ ๑๑ วรรคสาม ข้อ (ก)				- โครงการที่ยกเว้นผู้พิจารณารายงานเป็นคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่
๒. ตามมาตรการข้อ ๑๑ วรรคสาม ข้อ (ข)	โครงการหรือกิจการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	เป็นไปตามที่ประกาศกระทรวงฉบับเดียวกันกำหนด	เป็นไปตามที่ประกาศกระทรวงฉบับเดียวกันกำหนด	- คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ส่วนกลาง) พิจารณาแล้วแต่โครงการหรือกิจการที่ดำเนินการ

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของอาคาร โครงการ หรือกิจการตามข้อ ๑๑ (๑) เว้นแต่ (ช) และ (ซ) เก็บสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย และจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เสนอต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่

เพื่อให้เจ้าของอาคาร โครงการ หรือกิจการมีหน้าที่ในการเฝ้าระวัง และติดตามตรวจสอบการปล่อยน้ำทิ้งจากอาคาร โครงการ หรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น จึงกำหนดให้ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- เก็บสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
- จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
- โดยให้เสนอต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่

ยกเว้น กรณีโครงการหรือกิจการท่าเทียบเรือทุกประเภท และ ท่าเทียบเรือสำราญกีฬาไม่ต้องดำเนินการ

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตามข้อ ๓ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ประมงจังหวัด พลังงานจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานอัยการจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเลอันดามัน ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขากระบี่ ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่จำนวนสามคน ผู้แทนภาคเอกชนซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่จำนวนห้าคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ เป็นเลขานุการ และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอชื่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

เพื่อให้มีคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับผิดชอบในการกำกับ และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการที่กำหนดไว้ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในจังหวัด และเพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในพื้นที่คุ้มครอง จึงกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้แต่งตั้ง ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่	ประธานกรรมการ
๒. ปลัดจังหวัดกระบี่	กรรมการ
๓. เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดกระบี่	กรรมการ
๔. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	กรรมการ
๕. ประมงจังหวัดกระบี่	กรรมการ
๖. พลังงานจังหวัดกระบี่	กรรมการ
๗. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดกระบี่	กรรมการ
๘. อุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่	กรรมการ
๙. อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานอัยการจังหวัดกระบี่	กรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเลอันดามัน	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขากระบี่	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕	กรรมการ
๑๓. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน	กรรมการ
๑๔-๑๖. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ จำนวน ๓ คน	กรรมการ
๑๗-๒๑. ผู้แทนภาคเอกชนซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ จำนวน ๕ คน	กรรมการ
๒๒. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่	เลขานุการ
๒๓-๒๔. เจ้าหน้าที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ คน	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่เสนอชื่อคณะกรรมการฯ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๑๓ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเห็นชอบแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดเพื่อให้สภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฟื้นกลับคืนสู่สภาวะธรรมชาติเดิมอันจะนำมาซึ่งความอุดมสมบูรณ์ให้แก่พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมให้ดำเนินงานโดยกระบวนการมีส่วนร่วม ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู

และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด เพื่อนำไปผนวกเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

(๒) ดูแล ติดตาม ตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงานผลการติดตามตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมส่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๓) ให้ความเห็นชอบการนำแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในจังหวัดไปปฏิบัติ

(๔) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในจังหวัด

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการที่เกี่ยวข้องตามประกาศนี้

เพื่อให้คณะกรรมการร่วมกันกำหนดแนวทางการอนุรักษ์ สร้างแรงจูงใจ และจิตสำนึกต่อประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ รวมถึงการดูแล ติดตาม ตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการรายงานผลการติดตามตรวจสอบ และเพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เกิดความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเห็นชอบแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดเพื่อให้สภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฟื้นกลับคืนสู่สภาวะธรรมชาติเดิมอันจะนำมาซึ่งความอุดมสมบูรณ์ให้แก่พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมให้ดำเนินงานโดยกระบวนการมีส่วนร่วม ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด เพื่อนำไปผนวกเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

(๒) ดูแล ติดตาม ตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงานผลการติดตามตรวจสอบการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมส่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๓) ให้ความเห็นชอบการนำแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในจังหวัดไปปฏิบัติ

(๔) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในจังหวัด

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการที่เกี่ยวข้องตามประกาศนี้

นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังมีหน้าที่ในการพิจารณา**ให้ความเห็น** และ**ให้ความเห็นชอบ** เกี่ยวกับการก่อสร้าง การกระทำหรือประกอบกิจกรรม ตามประกาศกระทรวงฯ ดังนี้

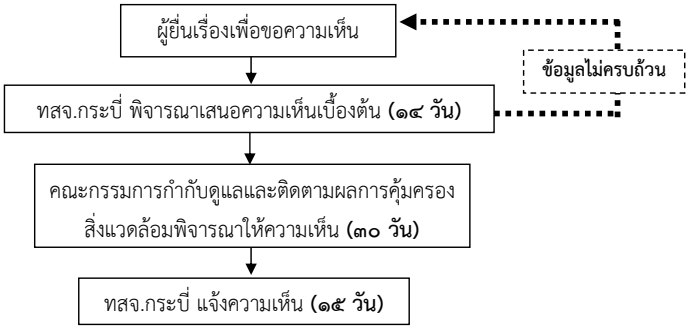
(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบการกระทำเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งหรือเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือของทางราชการ ในบริเวณที่ ๑

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการสำรวจวัดคลื่นไหวสะเทือน (seismic wave) เพื่อสำรวจโครงสร้างทางธรณีวิทยาของหน่วยงานราชการที่ไม่มีผลกระทบต่อสัตว์น้ำและสัตว์ทะเล ในบริเวณที่ ๓

(๓) พิจารณาให้ความเห็นต่อการก่อสร้างโรงงานที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายเพื่อความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศ ในพื้นที่ตามประกาศกระทรวงฯ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีต่อไป

(๔) พิจารณาให้ความเห็นต่อการถมทะเลหรือที่ชายตลิ่งตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหรือมีความจำเป็นเพื่อกิจการของส่วนราชการ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ทั้งนี้ ขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาให้ความเห็นของคณะกรรมการฯ มีดังนี้

ข้อ ๑๕ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดรับผิดชอบในการจัดทำแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด และแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในจังหวัด เสนอคณะกรรมการตามข้อ ๑๓ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ จัดทำแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด และแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในจังหวัด ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และนำเสนอคณะกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ทั้งนี้ แผนคุ้มครอง ฟื้นฟูและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฯ ดังกล่าว ควรจะประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดัง**ภาคผนวก ง**

ข้อ ๑๖ ในพื้นที่ตามข้อ ๓ หากมีกฎหมายใดกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและเป็นมาตรการที่ไม่ต่ำกว่ามาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือมีมาตรการที่ดีกว่าในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ก็ให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น

เป็นบทบัญญัติรองรับในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว และมาตรการนั้นเป็นมาตรการที่ดีกว่ามาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ก็ให้ใช้มาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแล หรืออนุญาต จะต้องพิจารณาในการบังคับใช้ในกรณีนี้

ข้อ ๑๗ ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมอาคารหรือการประกอบกิจการใด ๆ ในพื้นที่ตามข้อ ๓ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

เป็นบทบัญญัติกำหนดให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่อนุญาต หรือกำกับควบคุมเกี่ยวกับอาคาร หรือการประกอบกิจการใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่กำหนดไว้ อาทิเช่น

ด้านอาคาร ได้แก่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ด้านโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ด้านการทำลายปะการัง จับปลาสวยงาม การเพาะเลี้ยงกุ้ง ได้แก่ สำนักงานประมงจังหวัด สำนักงานประมงอำเภอ หน่วยป้องกันและปราบปรามทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ด้านการถมทะเล แหล่งน้ำสาธารณะ ล่วงล้ำลำน้ำ และท่าเทียบเรือ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำนักงานการขนส่งทางน้ำจังหวัด เป็นต้น

ข้อ ๑๘ การกระทำ กิจกรรม หรือกิจการใดที่ต้องห้ามตามประกาศนี้ ถ้าได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ก็ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ในการนี้ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายหรือประกาศนี้กำหนดไว้ด้วย โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขออนุญาตดำเนินการนั้นต่อไปภายหลังสิ้นระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุหรือยื่นคำขออนุญาตใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

การอนุญาตตามวรรคสอง ให้อนุญาตตามพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิและกำหนดขอบเขตการดำเนินการต่อไปของการกระทำ กิจกรรม หรือกิจการใดที่ต้องห้ามตามประกาศนี้ ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต แต่**ห้าม**กระทำหรือประกอบกิจกรรมหรือกิจการใดเพิ่มขึ้นหรือนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว

สำหรับผู้ได้รับอนุญาตต้องการจะดำเนินการนั้นต่อไป หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุหรือยื่นคำขออนุญาตใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี แต่จะให้อนุญาตตามพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเดิมไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๙ อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ตามข้อ ๓ ก่อนหรือในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิที่มีอยู่แล้วสำหรับอาคารที่ก่อสร้างเสร็จแล้ว โดยให้อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ใช้บังคับ **ได้รับการยกเว้น**ไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ แต่จะดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้ให้ขัดกับมาตรการที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ไม่ได้

ข้อ ๒๐ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการนั้นก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อประกาศนี้ไม่ได้

เป็นบทบัญญัติรองรับสิทธิสำหรับอาคารที่ยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ แต่เป็นอาคารที่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับใบแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นๆ อยู่ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ใช้บังคับ แต่ยังก่อสร้างดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ **ได้รับยกเว้น**ไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรการในประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อประกาศนี้ไม่ได้

ส่วนอาคารที่ได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้ว ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ใช้บังคับ การพิจารณาอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ตามกฎหมายที่มีอยู่ก่อน เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

ข้อ ๒๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และมีระยะเวลาบังคับใช้ห้าปีนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศฉบับนี้มีอายุการใช้บังคับเป็นเวลา ๕ ปี นับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔

ส่วนที่ ๔
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก : ขั้นตอนการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

เมื่อได้มีการศึกษา พิจารณา หรือเป็นนโยบายของรัฐ หรือเป็นข้อเสนอของท้องถิ่นที่จะกำหนดหรือเห็นควรกำหนดพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๕ แล้ว จะเป็นขั้นตอนการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ขั้นตอนหลัก ๆ คือ (รูปที่ ๑)

๑. ขั้นตอนการกำหนดพื้นที่และมาตรการ สามารถดำเนินงานได้ ๒ วิธี

๑.๑ เสนอขอบเขตพื้นที่และมาตรการโดยภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ หน่วยราชการ ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และมีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมในการพิจารณา

๑.๒ คณะรัฐมนตรีหรือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้กำหนดนโยบายหรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้เสนอตามความสำคัญและสภาพปัญหาในพื้นที่ และนำเขตพื้นที่และมาตรการไปร่วมพิจารณากับภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่

วิธีการหลัก ๆ ที่ใช้พิจารณาในขั้นตอนที่ ๑ คือ

๑) พิจารณาความสำคัญและสภาพปัญหาของพื้นที่ที่จะประกาศเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๕ แห่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการพิจารณาประกอบด้วย

๑.๑) สภาพปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยพิจารณาข้อมูลปัญหาจากอดีต ถึงปัจจุบัน

๑.๒) ข้อมูลกายภาพ (ควรแสดงในแผนที่ประกอบ เช่น เส้นชั้นความสูง แนวเขตป่า พื้นที่ชุ่มน้ำ ฯลฯ) เศรษฐกิจ และสังคม

๑.๓) โครงการพิจารณาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ หรืออยู่นอกเขตพื้นที่ แต่อาจส่งผลกระทบมายังพื้นที่

๑.๔) การใช้ประโยชน์ที่ดินและการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่าง ๆ เปรียบเทียบจากอดีต ถึงปัจจุบัน และมีแผนที่ประกอบ

๑.๕) กฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ฯลฯ ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในพื้นที่ และกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ฯลฯ ดังกล่าวสามารถแก้ไขปัญหา หรือไม่สามารถแก้ไขปัญหาใดบ้าง

๒) พิจารณากำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

๓) ประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานท้องถิ่น จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วน ซึ่งจะมีการประชุมรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่ขั้นตอนของการพิจารณาความสำคัญของพื้นที่และขั้นตอนในการพิจารณาขอบเขตและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๔) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำข้อมูลเขตพื้นที่ และมาตรการที่ได้รับความเห็นชอบจากพื้นที่มาจัดทำร่างประกาศกระทรวงหรือร่างกฎกระทรวง และนำเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพิจารณา และเมื่อเห็นชอบแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณา

๒. ขั้นตอนของกฎหมาย

๑) นำร่างที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบในหลักการ

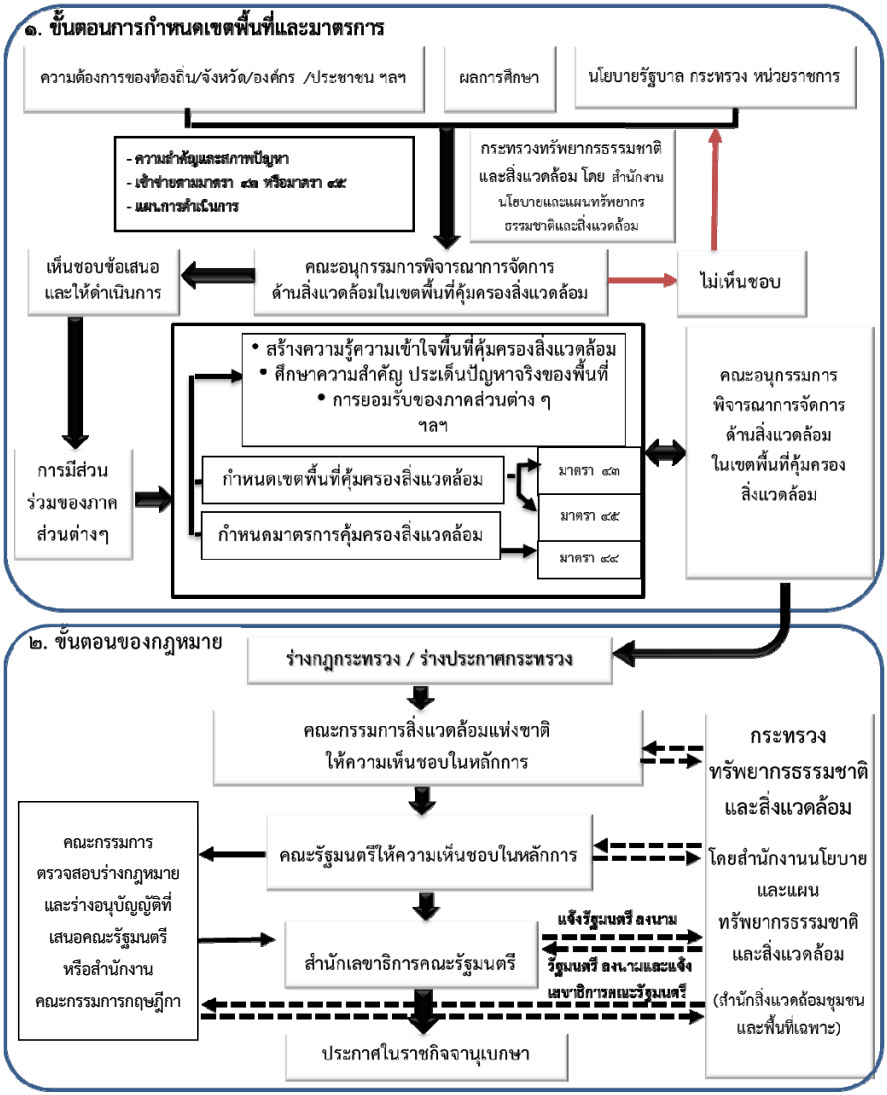
๒) เมื่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการแล้ว โดยระเบียบของการพิจารณาในเรื่องกฎหมายแล้ว มติคณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่างประกาศกระทรวง

๓) คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาตรวจร่าง โดยเชิญผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมชี้แจงข้อมูล

๔) คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจพิจารณาเสร็จ จะแจ้งผลการพิจารณาให้สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี นำเข้าคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง

๕) สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งผลการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแก่กระทรวงทรัพยากรชาติและสิ่งแวดล้อม และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงนามท้ายกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวง

๖) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเรื่องให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำร่างประกาศกระทรวง ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย ต่อไป

รูปที่ ๑ ขั้นตอนการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๓-๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนของการประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ สรุปได้ดังนี้ (รูปที่ ๒)

๑. เดิมพื้นที่จังหวัดกระบี่ ได้มีการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่

๑.๑ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

๑.๒ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. ในปี ๒๕๕๔ สผ. ได้ดำเนินการศึกษาปรับปรุงและบูรณาการประกาศกระทรวงฯ ทั้ง ๒ ฉบับให้เป็นฉบับเดียว โดยนำเสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการตามที่ สผ. เสนอ และมอบให้ สผ. ดำเนินการตามขั้นตอนการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมต่อไป

๓. สผ. ได้ดำเนินการร่างกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นในพื้นที่ ประกอบด้วย การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่มอาชีพต่างๆ การประชุมระดับอำเภอ และการประชุมระดับจังหวัด และนำความเห็นและข้อเสนอแนะจากภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ มาปรับปรุงเป็นร่างประกาศกระทรวงฯ แล้วนำเสนอคณะอนุกรรมการฯ พิจารณา

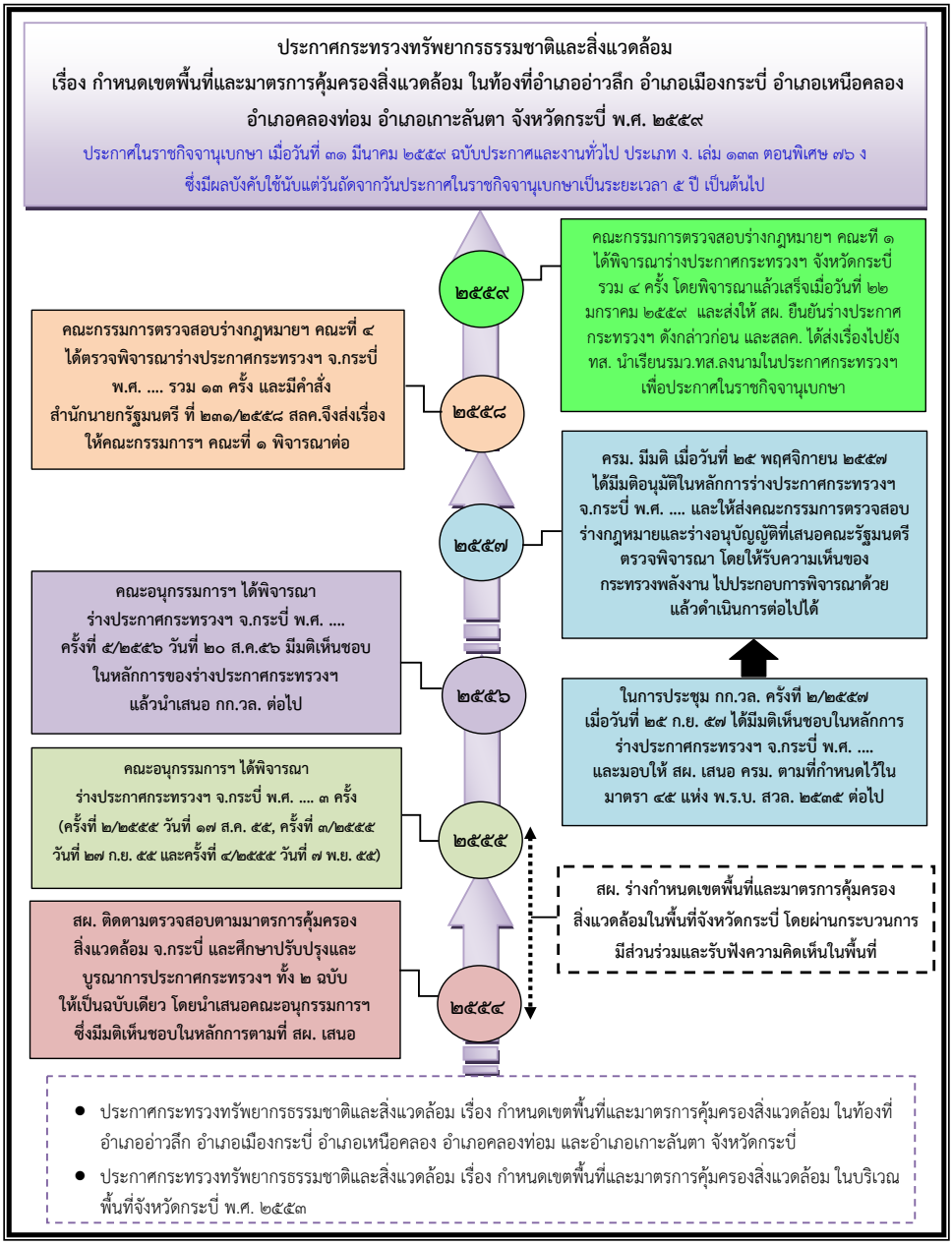
๔. คณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. .... รวมทั้งหมด ๔ ครั้ง ประกอบด้วย ๑) การประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ๒) การประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ๓) การประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และ ๔) การประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างประกาศกระทรวงฯ ดังกล่าว แล้วนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป

๕. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๗ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. .... และมอบให้ สผ. นำร่างประกาศกระทรวงฯ ดังกล่าว เสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

๖. คณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้มีมติอนุมัติในหลักการร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณา โดยให้รับความเห็นของกระทรวงพลังงาน ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

๗. คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ ได้ตรวจพิจารณาร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. .... ตั้งแต่ธันวาคม ๒๕๕๗ – กรกฎาคม ๒๕๕๘ รวม ๑๓ ครั้ง และต่อมาได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี รวม ๕ คณะ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ จึงทำให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ คณะที่ ๔ ได้สิ้นสุดลง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ พิจารณาต่อ ซึ่งคณะกรรมการฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดกระบี่ รวม ๔ ครั้ง โดยพิจารณาแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ และส่งให้ สผ. ยืนยันร่างประกาศกระทรวงฯ ดังกล่าวก่อน และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงนามในประกาศกระทรวงฯ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ฉบับประกาศและงานทั่วไป ประเภท ง. เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๗๖ ง ซึ่งมีผลบังคับใช้นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจนุเบกษาเป็นต้นไป เป็นระยะเวลา ๕ ปี (ตั้งแต่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔)

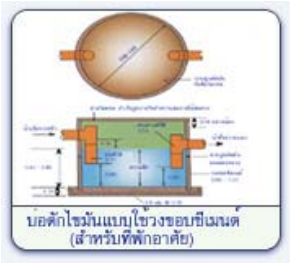

รูปที่ ๒ การดำเนินการจัดทำประกาศกระทรวงฯ กำหนดเขตและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จ.กระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙

ภาคผนวก ข : บ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย (ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th)

"น้ำเสีย" หมายถึง น้ำที่มีสิ่งเจือปนต่าง ๆ มากมาย จนกระทั่งกลายเป็นน้ำที่ไม่เป็นที่ต้องการและน่ารังเกียจของคนทั่วไป ไม่เหมาะสมสำหรับใช้ประโยชน์อีกต่อไป หรือถ้าปล่อยลงสู่ลำน้ำธรรมชาติก็จะทำให้คุณภาพน้ำของธรรมชาติเสียหายได้ โดยน้ำเสียเกิดจากกิจกรรมหลายประเภท เช่น น้ำเสียชุมชน น้ำเสียอุตสาหกรรม น้ำเสียเกษตรกรรม เป็นต้น การเลือกใช้ "ระบบบำบัดน้ำเสีย" จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่างในการเลือกใช้ ทั้งค่าใช้จ่าย ค่าบำรุงรักษา ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบ ความสกปรกของน้ำเสีย และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น ซึ่งระบบบำบัดน้ำเสียที่ปัจจุบันยังคงมีการใช้งานอยู่มีหลายชนิด อาทิ

บ่อดักไขมัน (Grease Trap) ใช้สำหรับบำบัดน้ำเสียจากครัวของบ้านพักอาศัย ห้องอาหารหรือภัตตาคาร เนื่องจากน้ำเสียดังกล่าวจะมีน้ำมันและไขมันปนอยู่มาก หากไม่กำจัดออกจะทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน โดยลักษณะน้ำเสียจากครัวของบ้านพักอาศัยกรณีที่ไม่ผ่านตะแกรงจะมีน้ำมันและไขมันประมาณ ๒,๗๐๐ มิลลิกรัม/ลิตร หากผ่านตะแกรงจะมีน้ำมันและไขมันประมาณ ๕๐๐ มิลลิกรัม/ลิตร สำหรับลักษณะน้ำเสียจากครัวของภัตตาคารจะมีน้ำมันและไขมันประมาณ ๑,๕๐๐ มิลลิกรัม/ลิตร ดังนั้น บ่อดักไขมันที่ใช้จะต้องมีขนาดใหญ่เพียงพอที่จะกักน้ำเสียไว้ระยะหนึ่งเพื่อให้ไขมันและน้ำมันมีโอกาสลอยตัวขึ้นมาสะสมกันอยู่บนผิวน้ำ เมื่อปริมาณไขมันและน้ำมันสะสมมากขึ้นต้องตักออกไปกำจัด เช่น ใส่ถุงพลาสติกทิ้งฝากรถขยะหรือนำไปตากแห้งหรือหมักทำปุ๋ย บ่อดักไขมันจะสามารถกำจัดไขมันได้มากกว่าร้อยละ ๖๐ บ่อดักไขมันมีทั้งแบบสำเร็จรูปที่สามารถซื้อและติดตั้งได้ง่าย หรือสามารถสร้างเองได้ โดยใช้วงขอบซีเมนต์หรือถังซีเมนต์หินขัด ซึ่งประหยัดค่าใช้จ่ายกว่าแบบสำเร็จรูป และสามารถปรับให้เหมาะสมกับพื้นที่และปริมาณน้ำที่ใช้ โดยมาตราฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอาคารประเภทต่างๆ กำหนดให้ค่าน้ำมันและไขมัน มีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัม/ลิตร สำหรับร้านอาหารหรือภัตตาคารขนาดเล็ก ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัม/ลิตร

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบติดกับที่ (Onsite Treatment) เป็นระบบบำบัดน้ำเสียที่มีการก่อสร้างหรือติดตั้งเพื่อบำบัดน้ำเสียจากอาคารเดี่ยว ๆ เช่น บ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน หรืออาคารสถานที่ทำการ เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความสกปรกของน้ำเสียก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม ระบบบำบัดน้ำเสียแบบติดกับที่สำหรับบ้านพักอาศัยที่นิยมใช้กัน ได้แก่ บ่อดักไขมัน (Grease Trap) ระบบบ่อเกรอะ (Septic Tank) ระบบบ่อกรองไร้อากาศ (Anaerobic Filter) เป็นต้น เนื่องจากเป็นระบบที่ก่อสร้างได้ง่าย และในปัจจุบันมีเป็นการทำเป็นถังสำเร็จรูปจำหน่ายทำให้สะดวกในการติดตั้ง สำหรับอาคารพาณิชย์หรืออาคารสำนักงานขนาดใหญ่ อาจมีการก่อสร้างเป็นระบบขนาดใหญ่ เช่น ระบบแอกติเวเต็ดสลัดจ์ เป็นต้น เพื่อให้สามารถบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตราฐานน้ำทิ้งก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม

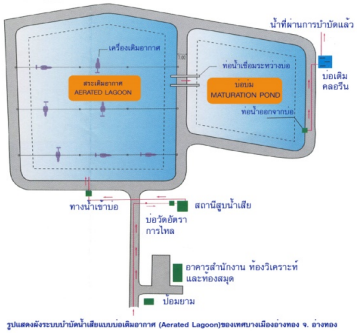

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อปรับเสถียร (Stabilization Pond) เป็นระบบบำบัดน้ำเสียที่อาศัยธรรมชาติในการบำบัดสารอินทรีย์ในน้ำเสีย ซึ่งแบ่งตามลักษณะการทำงานได้ ๓ รูปแบบ คือ บ่อแอนแอโรบิค (Anaerobic Pond) บ่อแฟคคัลเททีฟ (Facultative Pond) บ่อแอโรบิค (Aerobic Pond) และหากมีบ่อหลายบ่อต่อเนื่องกัน บ่อสุดท้ายจะทำหน้าที่เป็นบ่อบ่ม (Maturation Pond) เพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้งก่อนระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม บ่อปรับเสถียรสามารถบำบัดน้ำเสียจากชุมชน หรือโรงงานบางประเภท เช่น โรงงานผลิตอาหาร โรงฆ่าสัตว์ เป็นต้น และเป็นระบบที่มีค่าก่อสร้างและค่าดูแลรักษาต่ำ วิธีการเดินระบบไม่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้ควบคุมระบบไม่ต้องมีความรู้สูง แต่ต้องใช้พื้นที่ก่อสร้างมากจึงเป็นระบบที่เหมาะกับชุมชนที่มีพื้นที่เพียงพอและราคาไม่แพง ซึ่งโดยปกติระบบบ่อปรับเสถียรจะมีการต่อกันแบบอนุกรมอย่างน้อย ๓ บ่อ

ตัวอย่างการวางบ่อของระบบบ่อปรับเสถียร (Stabilization Pond)

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเติมอากาศ (Aerated Lagoon หรือ AL) เป็นระบบบำบัดน้ำเสียที่อาศัยการเติมออกซิเจนจากเครื่องเติมอากาศ (Aerator) ที่ติดตั้งแบบทุ่นลอยหรือยึดติดกับแท่นก็ได้ เพื่อเพิ่มออกซิเจนในน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ สำหรับจุลินทรีย์สามารถนำไปใช้ย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสียได้เร็วขึ้นกว่าการปล่อยให้ย่อยสลายตามธรรมชาติ ทำให้ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเติมอากาศสามารถบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียในรูปของค่าบีโอดี (Biochemical Oxygen Demand; BOD) ได้ร้อยละ ๘๐-๙๕ โดยอาศัยหลักการทำงานของจุลินทรีย์ภายใต้สภาวะที่มีออกซิเจน (Aerobic) โดยมีเครื่องเติมอากาศซึ่งนอกจากจะทำหน้าเพิ่มออกซิเจนในน้ำแล้วยังทำให้เกิดการกวนผสมของน้ำในบ่อด้วย ทำให้เกิดการย่อยสลายสารอินทรีย์ได้อย่างทั่วถึงภายในบ่อ

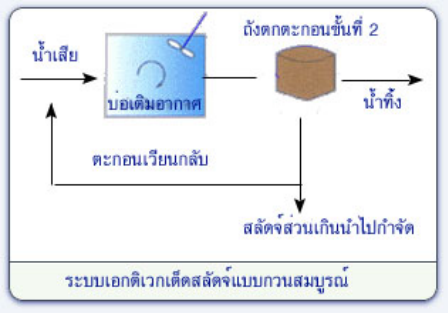

รูปแสดงผังระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเติมอากาศ (Aerated Lagoon)ของเทศบาลเมืองอ่างทอง จ. อ่างทอง

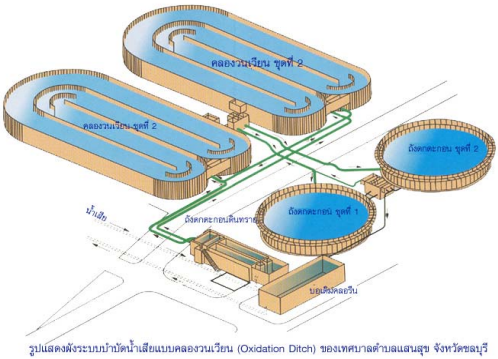
ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบึงประดิษฐ์ (Constructed Wetland) เป็นระบบบำบัดน้ำเสียที่อาศัยกระบวนการทางธรรมชาติกำลังเป็นที่นิยมมากขึ้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้ปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้ว แต่ต้องการลดปริมาณไนโตรเจนและฟอสฟอรัสก่อนระบายออกสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง นอกจากนี้ระบบบึงประดิษฐ์ก็ยังสามารถใช้เป็นระบบบำบัดน้ำเสียในขั้นที่ ๒ (Secondary Treatment) สำหรับบำบัดน้ำเสียจากชุมชนได้อีกด้วย ซึ่งข้อดีของระบบนี้ คือ ไม่ซับซ้อนและไม่ต้องใช้เทคโนโลยีในการบำบัดสูง

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ (Activated Sludge Process) เป็นวิธีบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีการทางชีววิทยา โดยใช้แบคทีเรียพวกที่ใช้ออกซิเจน (Aerobic Bacteria) เป็นตัวหลักในการย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสีย ระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์เป็นระบบบำบัดน้ำเสียที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย สามารถบำบัดได้ทั้งน้ำเสียชุมชนและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม แต่การเดินระบบประเภทนี้จะมีความยุ่งยากซับซ้อน เนื่องจากจำเป็นจะต้องมีการควบคุมสภาวะแวดล้อมและลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ให้เหมาะสมแก่การทำงานและการเพิ่มจำนวนของจุลินทรีย์ เพื่อให้ระบบมีประสิทธิภาพในการบำบัดสูงสุด

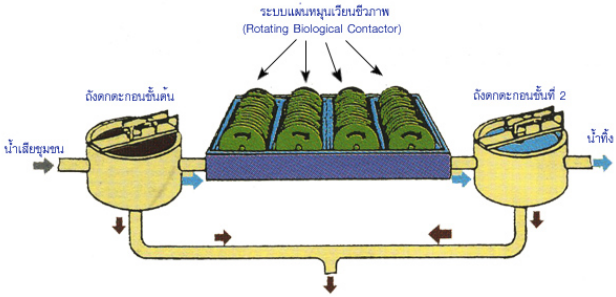

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบคลองวนเวียน (Oxidation Ditch ; OD) เป็นระบบแอกทิเวเต็ดสลัดจ์ (Activated Sludge) ประเภทหนึ่ง ที่ใช้แบคทีเรียพวกที่ใช้ออกซิเจน (Aerobic Bacteria) เป็นตัวหลักในการย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสีย และเจริญเติบโตเพิ่มจำนวน ก่อนที่จะถูกแยกออกจากน้ำทิ้งโดยวิธีการตกตะกอน การเดินระบบบำบัดประเภทนี้จะมีความยุ่งยากซับซ้อน เนื่องจาก จำเป็นจะต้องมีการควบคุมสภาวะแวดล้อมและลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ให้เหมาะสมต่อการทำงานและการเพิ่มจำนวนของจุลินทรีย์ เพื่อให้ระบบมีประสิทธิภาพในการบำบัดสูงสุด

รูปแสดงผังระบบบำบัดน้ำเสียแบบคลองวนเวียน (Oxidation Ditch) ของเทศบาลตำบลแสนสุข จังหวัดชลบุรี

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบแผ่นจานหมุนชีวภาพ (Rotating Biological Contactor; RBC)

ระบบแผ่นจานหมุนชีวภาพเป็นระบบบำบัดน้ำเสียทางชีววิทยาให้น้ำเสียไหลผ่านตัวกลางลักษณะทรงกระบอกซึ่งวางจุ่มอยู่ในถังบำบัด ตัวกลางทรงกระบอกนี้จะหมุนอย่างช้า ๆ เมื่อหมุนขึ้นพ้นน้ำและสัมผัสอากาศ จุลินทรีย์ที่อาศัยติดอยู่กับตัวกลางจะใช้ออกซิเจนจากอากาศย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสียที่สัมผัสติดตัวกลางขึ้นมา และเมื่อหมุนจมลงก็จะนำน้ำเสียขึ้นมาบำบัดใหม่สลับกันเช่นนี้ตลอดเวลา

ลักษณะทั่วไปของระบบแผ่นหมุนชีวภาพ

โดยกรมควบคุมมลพิษ ได้กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภท ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุม การระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ง วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๕ง วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘

ภาคผนวก ค : การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า

มาตรา ๔๖ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเสนอขอความเห็นชอบตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙

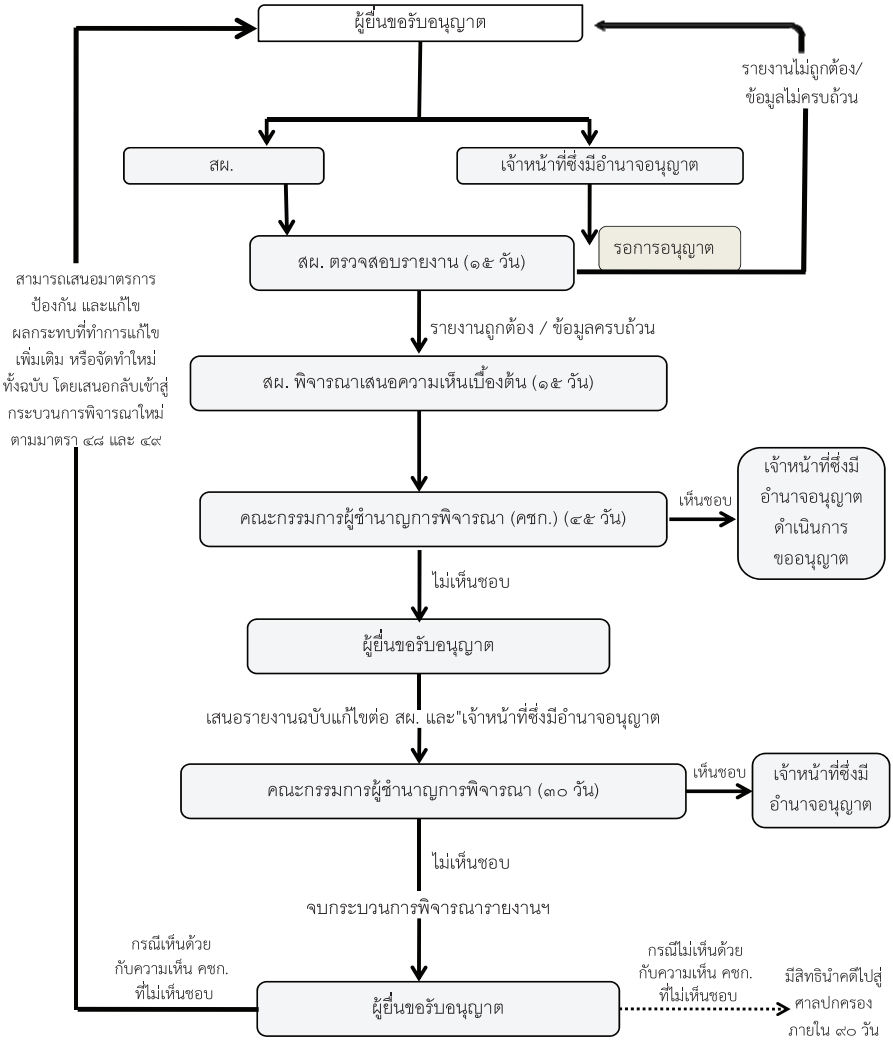
ในการประกาศตามวรรคหนึ่งให้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอพร้อมกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการ แต่ละประเภทและแต่ละขนาดด้วย

ในกรณีที่โครงการหรือกิจการประเภทหรือขนาดใดหรือที่จะจัดตั้งขึ้นในพื้นที่ใดมีการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมไว้แล้ว และเป็นมาตรฐานที่สามารถใช้กับโครงการหรือกิจการประเภทหรือขนาดเดียวกันหรือในพื้นที่ลักษณะเดียวกันได้ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้โครงการหรือกิจการในทำนองเดียวกันได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมก็ได้ แต่ทั้งนี้ โครงการหรือกิจการนั้นจะต้องแสดงความยินยอมปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

ปัจจุบันได้มีการบังคับใช้มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาออกประกาศทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวม ๓ ฉบับ กำหนดให้โครงการหรือกิจกรรมรวม ๓๕ ประเภท ที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และบางประเภทให้จัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ซึ่งโครงการหรือกิจกรรมที่เข้าข่ายตามประกาศกระทรวงฯ เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการฯ จะต้องยื่นรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาต ซึ่งในส่วนของ สผ. จะดำเนินการพิจารณาโดยคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในแต่ละเรื่อง ยกเว้นโครงการหรือกิจการด้านอาคาร การจัดสรรที่ดิน และการบริการชุมชน ที่ไม่ใช่อาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ดังขั้นตอนตาม**แผนภูมิที่ ๑ และ ๒**

แผนภูมิที่ ๑

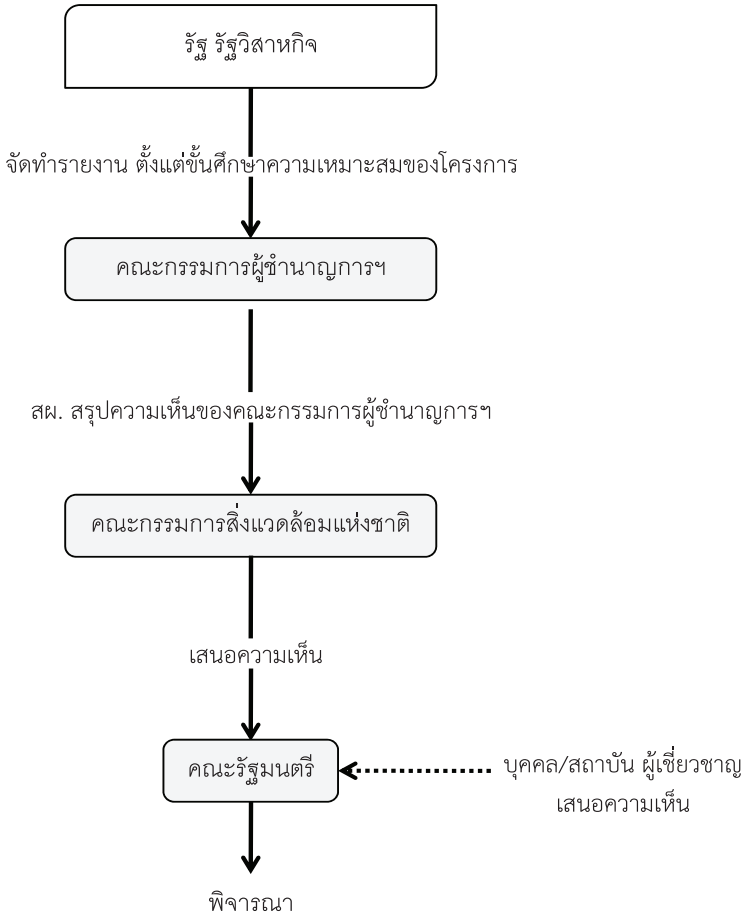
"ขั้นตอนการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่ต้องได้รับการอนุญาตจากทางราชการ" และโครงการที่ต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการ"และโครงการที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

* สผ. หมายถึง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนภูมิที่ ๒

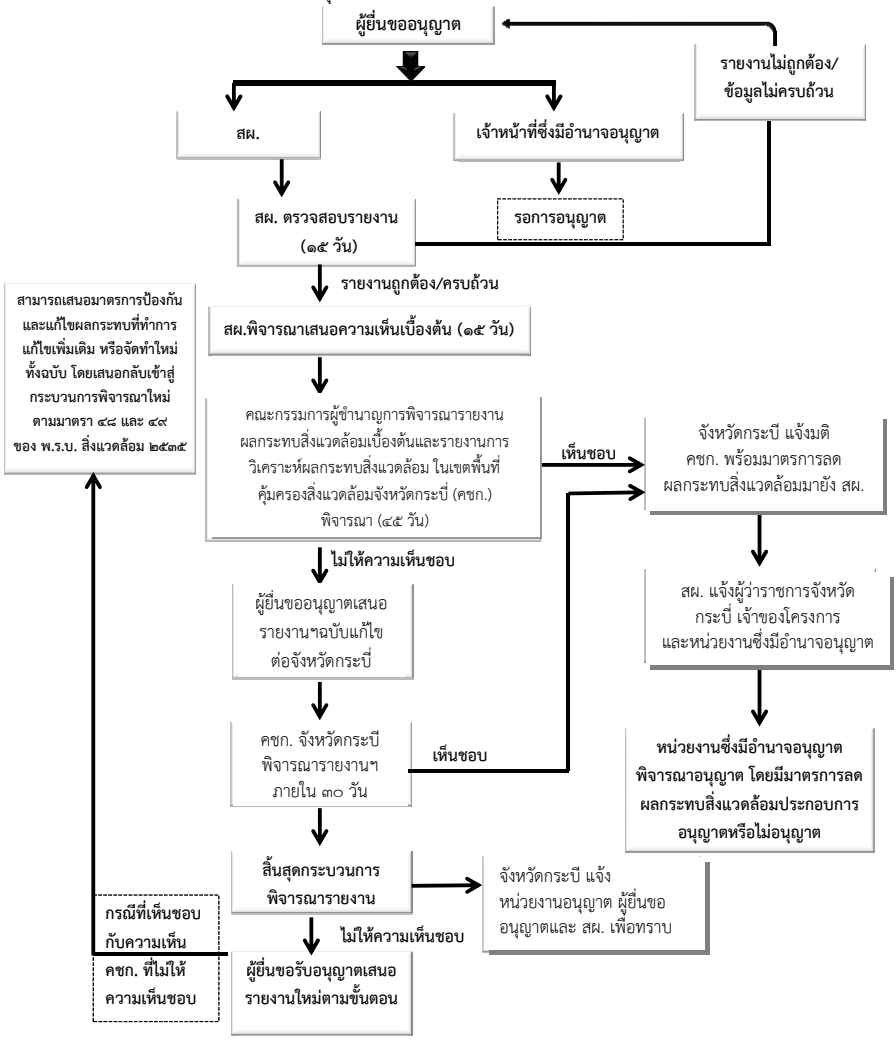
ขั้นตอนการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
กรณีโครงการของรัฐ รัฐวิสาหกิจ โครงการร่วมกับเอกชน ซึ่งต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ในประกาศประทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฉบับนี้ ได้กำหนดให้มีโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ผู้ที่จะจัดทำโครงการหรือกิจกรรมจะต้องจัดทำรายงานเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดโครงการฯ (๓๕ ประเภท) ซึ่งโครงการที่เข้าข่ายตามประกาศกระทรวงฯ เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมฉบับนี้ จะต้องยื่นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) แล้วแต่กรณี ต่อ สผ. และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาต ซึ่ง สผ. จะพิจารณาให้ความเห็นเบื้องต้นต่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ เมื่อพิจารณาแล้วเสร็จ จะต้องแจ้งมายัง สผ. เพื่อที่ สผ. จะได้แจ้งมติเห็นชอบพร้อมมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่เห็นชอบ ต่อเจ้าของโครงการ และหน่วยงานอนุญาตต่อไป ดังขั้นตอนตาม**แผนภูมิที่ ๓** (ตัวอย่างขั้นตอนการดำเนินการ)

แผนภูมิที่ ๓

ขั้นตอนการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี สำหรับโครงการที่ต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการ ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ฯ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙

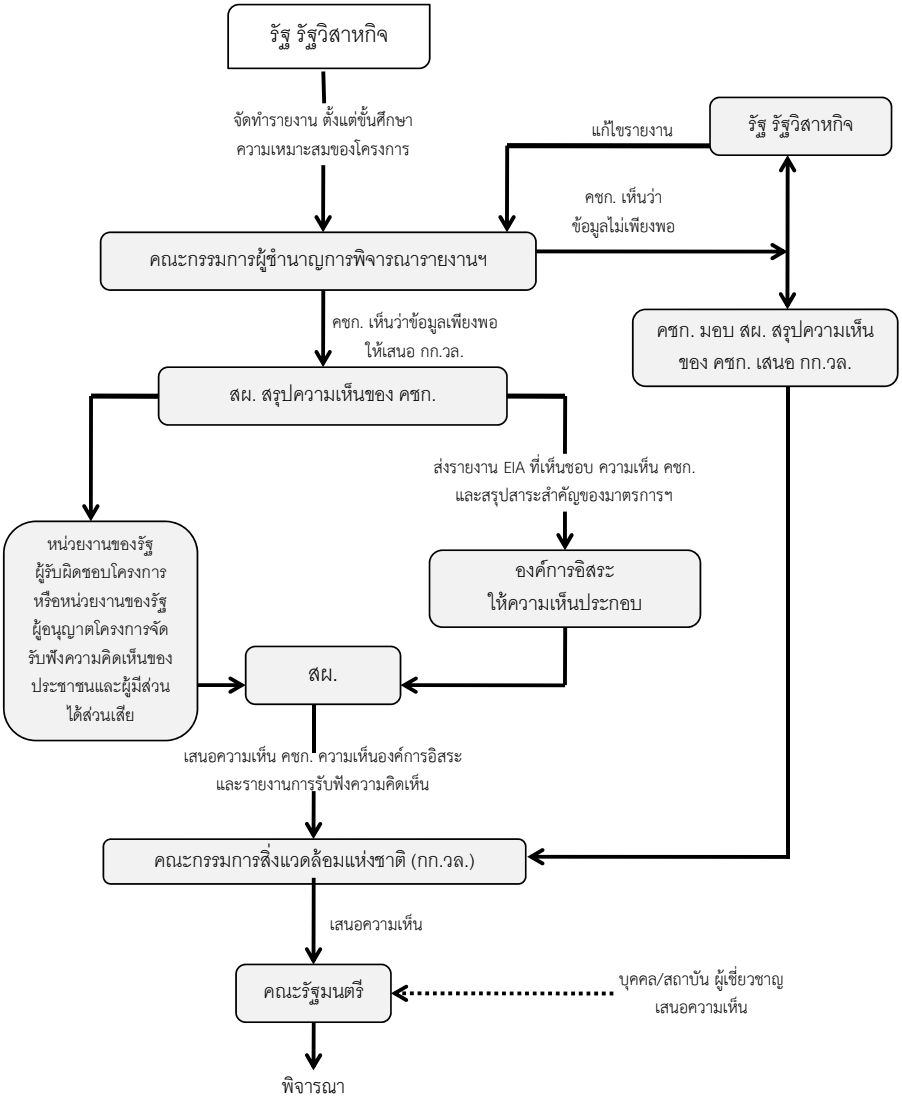

หมายเหตุ มาตรการฯ หมายถึง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่กำหนดไว้ในรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นหรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ คชก. ให้ความเห็นชอบ

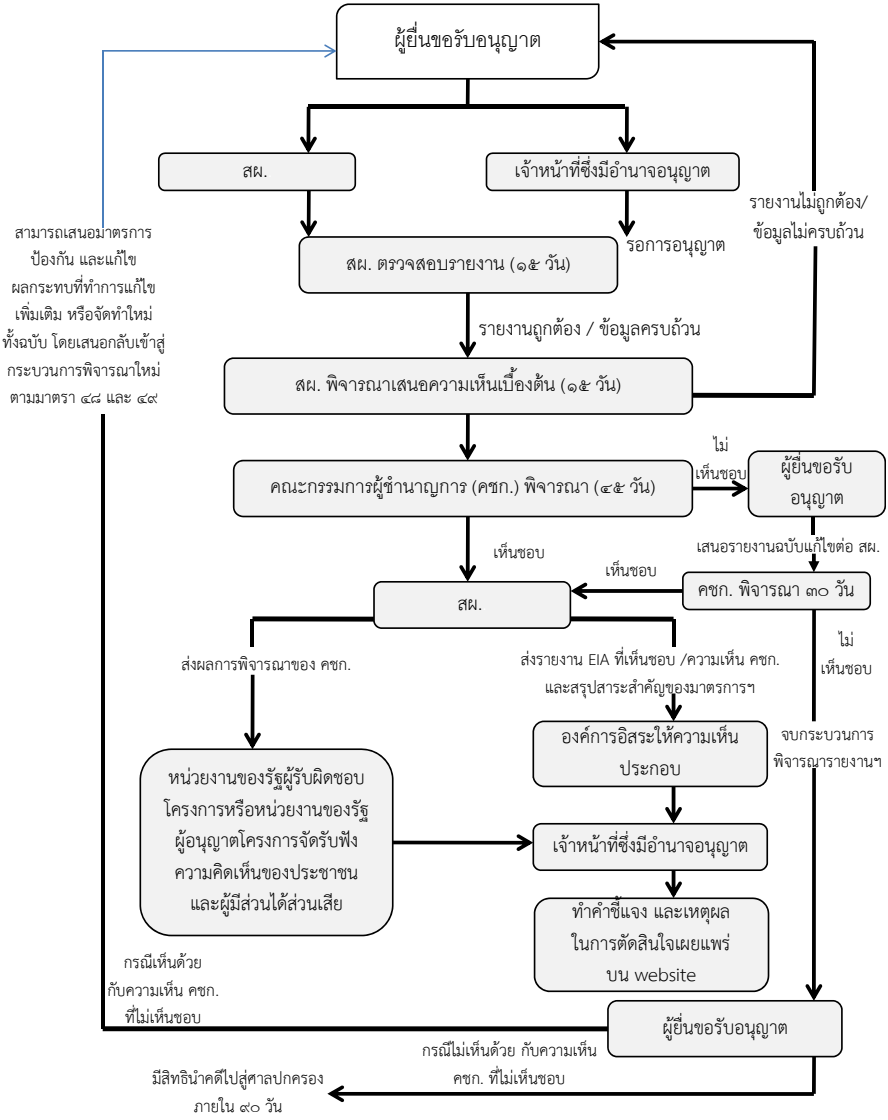
นอกจากนี้ ตามมาตรา ๔๖ และ ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ บัญญัติว่า “การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้ที่มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์กรอิสระ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถานบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว” ซึ่งโครงการหรือกิจการที่อาจต่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพดังกล่าว ปัจุบันได้มีการบังคับใช้ประกาศกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งปัจจุบันมี ๑๑ ประเภท โดยการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการดังกล่าวดังขั้นตอนตาม**แผนภูมิที่ ๔ และ ๕**

แผนภูมิที่ ๔

ขั้นตอนการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงฯ
กรณีโครงการของรัฐ รัฐวิสาหกิจ โครงการร่วมกับเอกชน
ซึ่งต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

แผนภูมิที่ ๕
ขั้นตอนการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงฯ
สำหรับโครงการที่ต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการและโครงการที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ภาคผนวก ง : หลักเกณฑ์การจัดทำแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

แผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่จะดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการกำกับและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องเป็นแผนเพื่อให้สภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฟื้นกลับคืนสู่สภาวะธรรมชาติเดิมอันจะนำมาซึ่งความอุดมสมบูรณ์ให้แก่พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมให้ดำเนินงานโดยกระบวนการมีส่วนร่วม และนำไปผนวกเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประกอบด้วย ๔ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

๑. หลักการและเหตุผล
๒. วัตถุประสงค์
๓. วิสัยทัศน์
๔. พันธกิจ
๕. เป้าหมาย
๖. ระยะเวลาดำเนินการ

ส่วนที่ ๒ สถานการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

๑. ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด
๒. สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ
๓. สถานการณ์สิ่งแวดล้อม

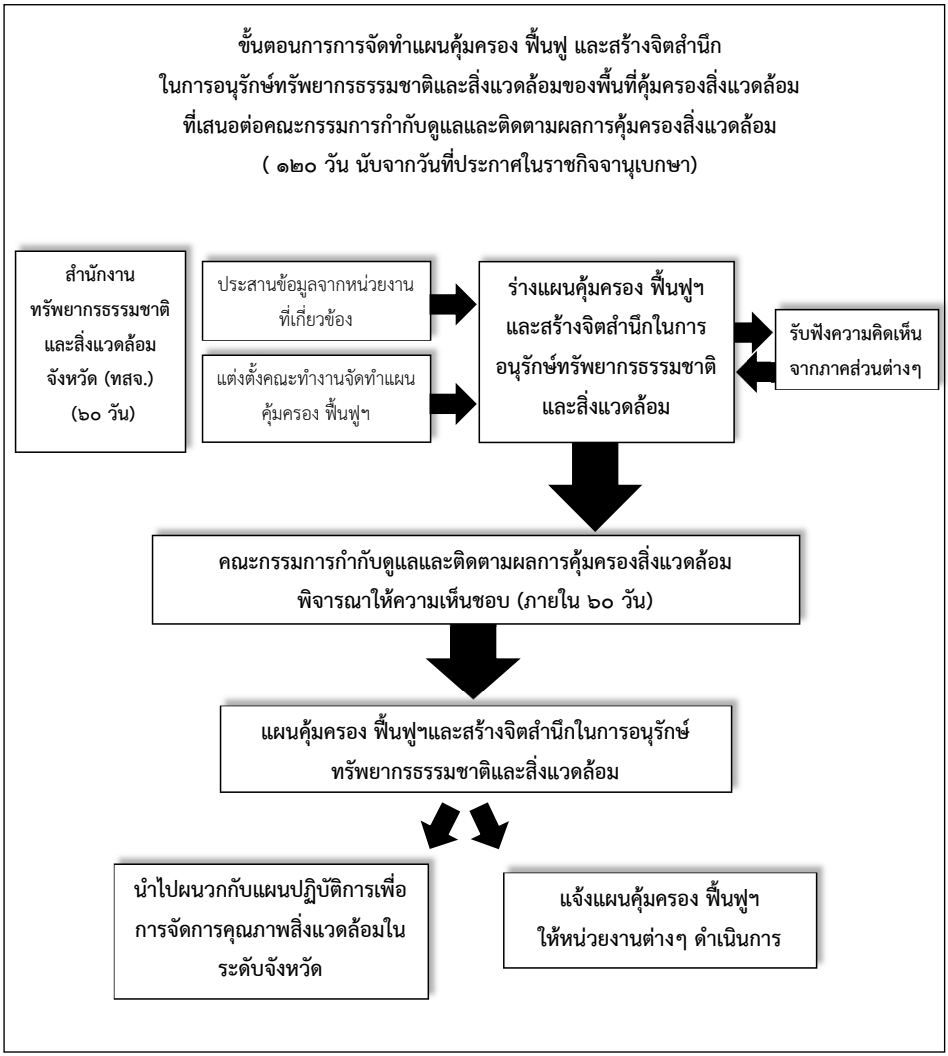
ส่วนที่ ๓ แผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

๑. นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง
๒. การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด
๕. แผนงาน โครงการ กิจกรรม

ส่วนที่ ๔ กลไกการผลักดันการดำเนินงานและการติดตามประเมินผล ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

๑. กลไกการผลักดันแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ
๒. การติดตามประเมินผล

ทั้งนี้ ขั้นตอนการจัดทำแผนคุ้มครองฯ สรุปได้ดังแผนภูมิขั้นตอนการจัดทำแผนคุ้มครอง ฟื้นฟู และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ชื่อหนังสือ : คู่มือคำอธิบายประกอบประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภออ่าวลึก
อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา
จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๙

ผู้จัดทำ : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ กลุ่มงานพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
๖๐/๑ ซอยพิบูลวัฒนา ๗ ถนนพระรามที่ ๖ เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐
โทร./โทรสาร : ๐๒-๒๖๕-๖๕๗๒

สถานที่พิมพ์ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด บี.วี.ออฟเซ็ต โทร. ๐๘ ๑๖๕๒ ๓๗๗๙
๖๙/๕ ซอยวัดราชาธิวาส ถนนสามเสน แขวงวชิระ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
พิมพ์ครั้งที่ ๑ จำนวน ๓๕๐ เล่ม